

AKTUALITY

FIGU-STUDIENGRUPPE

ČESKÁ REPUBLIKA

Vychází:
sporadicky

Internet: <http://cz.figu.org>
E-mail: info@cz.figu.org

7. ročník
č. 21, březen 2018

Krátký popis mise »Billyho« Eduarda Alberta Meiera (BEAM) a FIGU

(Svobodné zájmové společenství
pro hraniční a duchovní vědy
a ufologická studia)

Wolfram Heine, Mexiko

- Písemný materiál sepsaný Billym Eduardem Albertem Meierem (BEAM) zahrnuje: 13 bloků kontaktních zpráv čítajících vždy okolo 500 stran (ze 14. bloku byla v červnu 2015 již více jak polovina dokončená), dohromady zhruba 6900 stran, vše ve formátu DIN A4. O víkend 6. června 2015 byla Základní skupině 49 FIGU BEAMem předána ke čtení 623. kontaktní zpráva z 24. května 2015.
- Navíc existuje zhruba 45 knih o tématech ohledně evoluce vědomí pozemského člověka, o lidech jiných světů v tomto Universu a v sousedním Universu-dvojčeti, stejně jako o úrovních duchovních forem života. Dalšími tématy jsou popisy přírody, času a cyklů našeho vesmíru, který je nazýván »Tvoření – Universální vědomí«, a který z největší části není materiální povahy, nýbrž se skládá z vysoce kmitavé energie a ve své celkové struktuře se nachází v neustále kupředu probíhající evoluci. Je vysvětlováno, že »Tvoření – Universální vědomí« je pro nás, pozemšťany, rovněž jako i pro lidi dalších světů záhadnou, neidentifikovatelnou prásílou, která vytvořila a i nadále vytváří vše materiálně i nemateriálně existující. Z materiálního hlediska se projevuje tvořivě-přírodními zákonitostmi v přírodě, přičemž je neutrální silou, která nezasahuje do žádné události, neboť události probíhají dle tvořivě-přírodních zákonitostí kauzality.
- Prací BEAM a FIGU byl od roku 1975 vytvořen základ pro uskutečnění mise, resp. úkolu, který spočívá v neutrální, informativní (nemisionářské, přemlouvacích tendencí oproštěné) formě prezentace pravdy existence Tvoření – Universálního vědomí a Učení stavějícího na tvořivě-přírodních zákonech a přikázáních. Toto Učení je jádrem celého případu »Billyho« Eduarda Alberta Meiera, ve kterém hrají UFO pouze druhořadou roli v tom smyslu, že představují obal balíku s velmi rozsáhlým obsahem. Kromě již zmíněných spisů vypracoval BEAM Učení ducha, které je nazýváno rovněž »Učení pravdy, učení ducha, učení života« jako studijní kurs. Učení ducha se vztahuje mimo jiné na rozvoj charakteru a osobnosti, mezilidské

vztahy, partnerství, ctnosti, správný způsob života atd. a slouží tedy jako směrnice ve formě doporučení, jak správně vést život v souladu s přírodními zákony.

– Učení má svůj původ v dobách, jež leží tak daleko v minulosti, že svět, na němž bylo před 9,6 miliardami let člověkem jménem Nokodemion poprvé vyvinuto, již vůbec neexistuje. Mise, která byla v oněch dobách započata, bude na Zemi pokračovat ještě po další tisíce let, zatímco kontakty Billyho s jeho mimozemskými přáteli budou pokračovat jen tak dlouho, dokud bude ještě naživu.

– To důležité na této misi, která je nazývána také »Tichá revoluce pravdy«, je skutečnost, že je založená na vlastní svobodné vůli dotyčné osoby, která se, aniž by byla jinými lidmi nucena, přemlouvána nebo přesvědčována, vlastním přemýšlením rozhodne, že se jí bude věnovat. Pojem »Tichá revoluce pravdy« byl roku 2005 vytvořen tehdy jedenáctiletou dívkou jménem Aikarina z planety Erra v systému Tayget v hvězdokupě Plejaren. Hvězdný systém Plejaren není identický s nám viditelnými Plejádami, které jsou příliš mladé, než aby mohly vyvinout, resp. nést lidský život. Plejaren existují v jiné struktuře času a prostoru, která je vůči té naší o několik zlomků vteřiny posunutá.

– Učení ducha rozšiřované misí vysvětluje, že každý člověk, který si dá předsevzetí, aby poznal sebe samotného takového, jaký opravdu je, k tomu může dojít jen skrze vlastní vědomě logické přemýšlení a meditaci, a že následně rozpozná také tvořivě-přírodní zákony. Pravda je osvobozená od víry a domněnek (»víra je nevědomost«, »vědění je moc«), přičemž je na základě zákona kauzality skutečnou realitou, dle níž v oblasti fyzická i vědomí vyplývají z příčiny a následku nepřetržitě nové příčiny a následky atd.

– Učení vysvětluje, že člověk má skrze vlastní vědomé rozhodnutí provádět a stupňovat evoluci svého vědomí, což je skutečným smyslem aktuálního i všech následujících životů. Skrze reinkarnaci lidské formy ducha – která je nepatrným dílcem Tvoření Univerzálního vědomí – v novém materiálním těle s úplně novou osobností a novým vědomím probíhá skrze miliony let evoluce ducha. Toto rozhodnutí může učinit každý člověk sám a po důkladném zvážení a převést jej do praxe skrze neutrálně-positivní myšlení a meditaci coby nejdůležitější instrument na cestě k vyrovnanému myšlení, cítění a jednání. Přitom se opírá o poznání skutečnosti, že myšlenky předcházejí pocitům a jednáním, a to jak v dobrém, tak i ve zlém. Z tohoto poznání vyplývá, že člověk, pokud sám uváženě rozvíjí neutrálně-positivní formu myšlení, pokládá základ pro neutrálně-positivní vyrovnané jednání tím, že dbá skutečnosti, že my všichni coby individua představujeme část celku (»všichni jsme jedním«). Z toho vyplývá v tomto a v následujících životech vědomá osobní zodpovědnost za sebe sama, za lidský kolektiv a za všechny ostatní formy života, za Zemi a Universum.

– Základními hodnotami jsou: chápavost, zodpovědnost, mír, svoboda, moudrost, harmonie, láska a respekt. To vše nikoliv pouze v osobně, nýbrž také v univerzálně míněném smyslu.

– Nechat tyto hodnoty zakořenit ve vlastním nitru a převádět je do praxe skrze neutrálně-positivní myšlení a z toho vyplývající jednání představuje v tomto smyslu samostatně rozpoznáný a seburčující úkol a odpovědnost každého člověka.

Příklady textů z knih »Billyho« Eduarda Alberta Meiera (BEAM):

1) Vysvětlení k otázce: Co je láska? Z knihy: »Zákon lásky«, od BEAM

Láska je absolutní jistota, že člověk sám ve všem spolužije a spoluexistuje, tedy ve všem existujícím: ve fauně a flóře, v bližním člověku, v každé materiální a duchovní formě života libovolného typu a v trvání veškerého Univerza i mimo něj.

2) Ohledně »Učení ducha«:

Vědění Učení ducha je jako mocný dmoucí se oceán nekonečné velikosti, z něž víří vzhůru nekonečná opravdová láska, opravdové vědění a opravdová moudrost, protože všechny tyto hodnoty musejí být člověkem jen vědomě rozpoznány, přijaty, pochopeny a vědomě zužitkovány.

Z knihy: »Učební spis pro Učení pravdy, učení ducha, učení života« od BEAM

3) Ohledně moci myšlenek: Z knihy: »Moc myšlenek ...«, od BEAM

... Kořeny a plody všech lidských fenoménů jsou vlastní vědomí a jeho myšlenky, jejichž mocí je vše přeměňováno ve skutečnost ...

Další ukázky textů a podrobnější informace naleznete na:

<http://www.figu.org> <http://beam.figu.org>

nebo přímo u: FIGU – SSSC, Freie Interessengemeinschaft, Hinterschmidrüti 1225, 8495 Schmidrüti ZH, Schweiz

Novinky FIGU Studiengruppe ČR

Od února 2018 je na našich setkáních k dispozici překlad brožury »Proč je pro nás tak důležité, se právě v tomto aktuálním životě tolik učit? Aneb také: Jak se uschopníme, k šíření Učení ducha, Učení života, Učení pravdy?« autorka Mariann Uehlinger, formát A5 z roku 2008.

Výstaviště Praha 7 Holešovice 23. – 25. března 2018

Infostánek FIGU Studiengruppe ČR

Důležité k povšimnutí

Počet světového obyvatelstva na Zemi udávají pozemští statistici veskrze chybně, jelikož ne-disponují přesnými daty o celosvětové populaci a ani nemají možnost tato data přesně elektronicky registrovat; disponují jen formálními domněnkami o daném počtu. Podle svých údajů mohou Plejaren, kteří disponují vysoce technizovaným celosvětovým kontrolním systémem na registraci osob, vykázat velmi přesný výsledek s ohledem na průběžnou registraci pozemské populace. Podle jejich přesných registrací obývá Zemi asi o 1,3 miliardy lidí více, než udávají zdánlivé pozemské propočty. Plejaren registrují během celého roku – v průběhu 365 dní, od počátku roku, 1. ledna v 00:00, až po konec roku, 31. prosince ve 24:00 – pravidelně 24 hodin denně každý jednotlivý nový porod a každé úmrtí; proto udávají až po jednotlivého člověka naprosto přesný výsledek ohledně celkové pozemské populace. Ta činila ve 24:00, 31 prosince 2017, přesně

8 844 128 002 lidí = resp. 8,844 miliardy pozemšťanů

Pozemská statistika, která uvádí 31. prosince 2017 počet světového obyvatelstva ve výši 7 miliard, 576 miliónů, 951 tisíc a 385 pozemšťanů, tedy neodpovídá skutečnosti a pravdě skutečnosti. Roční přírůstek pozemského obyvatelstva, resp. přelidnění na celé Zemi činí podle nanejvýš přesných údajů Plejaren a jejich každodenních kontrolních záznamů pro rok 2017 105 miliónů, 118 tisíc, 978 lidí, nikoliv tedy 80–90 miliónů lidí, jak chybně tvrdí pozemské statistiky.

Billy

(výňatek z FIGU Znamení doby č. 86, leden 2018)

Stále znovu přelidnění

Počátkem roku 2011 jsem četl v novinách »Le Monde« několik článků od profesorů a expertů na téma přelidnění, zda představuje pro planetu nebezpečí, tedy zda je tato planeta vůbec přelidněná. Ačkoliv byla některá fakta doplněna dobrými rešeršemi a místy pochopitelná, začínalo v nich téměř jednohlasně: »Není třeba se znepokojoval, planeta je značně velká, daří se jí dobře a lidem více či méně taktéž. S největší pravděpodobností bude mít růst ustupující tendenci rychleji, než se původně předpokládalo. A vše není vůbec tak zlé, jako to vidí lidé malující čerta na zed'!«

Nuže, musím přiznat, že jsem byl z této ignorace celkem rozrušen. Když se pak v půlce roku 2011 oficiálně napočítal 7 miliardový člověk (»No konečně! Gratuluji!« – Plejaren ale na konci roku 2010 již napočítali více jak 8 miliard lidí!), bylo možné nalézt dramatické formulace na toto téma dokonce i v regionálních denících. Přelidnění, vymírání zvířecích druhů, hlad, chudoba, válka o přírodní zdroje – vše vlastně elementární souvislosti, jak ví každé dítě školou povinné – nebyly znevažovány a zlehčovány, nýbrž nazývány pravými jmény. Ano, a to, aby se pak při světové konferenci o klimatu před několika dny na toto téma opět zapomělo! Jen si to představme! Sedí tam stovky, ba tisíce učených lidí, a to nejenom na světových konferencích o klimatu, ale i na školách, v posluchárnách, na grémíích, ve výzkumných laboratořích atd. a ti jediní, kteří umí do pěti napočítat, jsou karikaturisté, satirici a několik dalších se nespravedlivě a nepřátelsky označují coby nechvalně známí sektářští Figuáni! Rovnice: Mnoho lidí = vyšší spotřeba energie = vyšší emise je přece jednoduchá jak facka! Že by příliš jednoduchá? Skutečně

nechápu, co se to tu děje! »Přelidnění« se zdá být slovo, které mnoha lidem vykouzlí v obličejích jen žoviální úsměv, namísto toho, aby vyvolalo úlek či určitou stísněnost. Lidé si tento problém, či »uměle vytvořený problém«, zjevně zanalyzují v okamžiku asi takto: »Kolem mě je přece ještě dost místa pro dalších pět lidí, ne? Kdo je tady vlastně vůbec přelidněný? Já tedy rozhodně ne!« Pro mnoho lidí, obzvláště pro akademiky, je naproti tomu skutečně příliš jednoduché, aby spatřovali přelidnění jako příčinu všeho zla. Jejich mozkový výkon není dostatečně využit jednoduchými požadavky či souvislostmi – prostě a jednoduše, není to dostatečně komplikované. Musí asi nejprve naprosto zbytečně komplikovaně a oklikami popřemýšlet, aby pak mohli spokojeně usednout do svých křesel! Dobrá, pro mě za mě, ať si lámou hlavu, ať zpřelámou všechno, až už to bude k nepoznání a šoupnou to jako nedefinovatelný brak či odpad do kouta. Tento šovinismus, tato povýšenost se zle vymstí! Podle motto: Pro mě za mě, co je mi do toho! Jenže nerozpoznaný problém bude i nadále růst a přinese stále nové podoby hrůzy a děsu! Člověk bude chtít odstraňovat následky stále hektičtěji, aniž by vůbec rozpoznal, co je skutečná příčina! Bude se točit v kruhu stále rychleji! Až jednoho dne už nebude vyčerpáním moci dál! Lidé pak z paniky už budou moci jen uhánět, protože už nebude čas na činy a ani běh už pak nepomůže, neboť před nimi bude jen propast, kterou bude člověk považovat za zkratku – coby únik ze zoufalství, ale v jakém stavu vzteku a zoufalství člověk teprve bude v momentě volného pádu?

Nehodlám se s tím jednoduše spokojit. Nehodlám jen doufat, že člověk jednoho dne vezme svůj osud do svých rukou a půjde lepší, správnější cestou, než byla ta cesta dosavadní. Je ve mně zoufalý vztek z toho, že člověk nechce uznat a vidět, že to celé neštěstí může zmírnit už jen selským rozumem ustanovená regulace porodnosti. Hollywoodská podívaná, ve které si na konci všichni padnou šťastně do náručí, to už ovšem nikdy nebude! Bude to tak jako tak drama s velkým řevem, ve kterém Země běsní a bičuje vše kolem. Vždyť už to zažíváme dnes – a v budoucnosti to bude stěžejí klidnější! Někteří lidé tvrdí ve vší vážnosti: »Plyne to jen z médií, satelity dnes ukazují přece vše, proto člověku připadá, jako by šlo vše z kopce! Tak tomu přece není!« Samozřejmě, že to tak je! Výskyty extrémního počasí se už zaznamenaly i dříve, věk techniky přece nezačal teprve včera a je dokázáno, že přírodní katastrofy rostou v počtu i intenzitě. To přece není žádná novinářská kachna! Není to ani žádný vtip! Není mně vůbec do zpěvu, ale ani brek tu teď nepomůže! Pomůžou jen činy. Dobrá myšlenka je proto vyjít do ulic a uspořádat informační stánek na téma přelidnění. Brožury a informační materiál existuje např. od FIGU, které už má řadu let informační stánky a rádo podá radu na toto téma. Jinak to nejde, i když se na nás budou chtít lidé obořit, přesvědčovat o opak a ztlouci nás! To je »Aktivní aliance«, to je »Klidná revoluce pravdy«! Děkuji, že je!

Christian Bruhn, Německo

(Výňatek z mimořádného FIGU bulletinu č. 72, červenec 2013)

Populační exploze a zaslepenost vědomí

V roce 1994 FIGU poprvé uveřejnilo přehled o počtu lidí, kteří žili na naší planetě vždy na konci určité časové epochy, počínaje rokem 1 našeho letopočtu. V brožurě o přelidnění č. 2 Billy uveřejnil precizní údaje, které poskytli plejarische vědci a které potvrzují jeho proroctví, resp. předpovědi zmíněné katastrofy přelidnění.

Protože každý člověk disponuje individuálními elektromagnetickými kmity, resp. frekvencí, která je formována individuální formou ducha a individuálním vědomím (přes mozek), mohou tak Plejaren za pomoci jejich technických prostředků registrovat, a tím pádem i spočítat, každého jednotlivého pozemšťana v určité dané době. Porovnáme-li uvedená čísla ve výčtu s odhady pozemských demografů, pak je zjevný rozdíl nahánějící hrůzu. »Odhadovatelé« (používat pojem »vědci« je v této souvislosti nevhodné) vychází z toho, že na Zemi žije v současnosti okolo 7 miliard lidí. Podle amerických statistických úřadů, jejichž údaje zpravidla slouží coby podklad pro knihy a články atd. k tématům o počtu obyvatel (<http://www.census.gov/main/www/popclock.html>), se pohybuje odhad např. ze dne 17. února 2013 odpoledne, na zdánlivě přesné cifře 7 066 811 312 lidí. Takováto obrovsky chybná kalkulace v natolik vážné záležitosti svědčí nejen o naprosté nekompetentnosti, ale i samo o sobě o naprosté katastrofě, neboť je tím lidstvo zcela kriminálně chybně informováno. V čem asi tkví takto obrovsky mylný výpočet pozemských statistiků? Toto jsou nejpravděpodobnější varianty vysvětlení:

- Údaje jsou vědomě manipulované, aby se situace znázornila méně dramaticky, než jak tomu ve skutečnosti je.
- Státy dodávají vědomě chybná čísla, aby skryly svá selhání v přehledu počtu porodů.
- Státy nejsou v pozici, ani nemají vůli k tomu, aby provedly seriózně přesné sčítání lidu.
- Prostě a jednoduše všechny státy nejsou schopny provést přesné sčítání lidu.

Uvážíme-li, že ani tak vyvinutá malá země jakou je Švýcarsko, není schopno podat přesná čísla o aktuálním počtu obyvatel v rámci svých vlastních hranic, jak to tedy pak má být možné ve všech dalších státech, obzvláště pak v takzvaných »nově industrializovaných zemích« či »zhroucených státech« atd.? Nekontrolovaná migrace z venkova do měst a následně rostoucí obří slumy, migrace uprchlíků, emigrace, migrace a všeobecné žádosti o azyl atd. jsou na jednu stranu jasně důsledky přelidnění, a na druhou stranu opět odstředivou silou smrtící spirály stále rostoucí katastrofy, která nabývá naprosto neskutečných rozměrů.

Dne 7. května 2012 představil »Římský klub« veřejnosti knihu »2052 – A Global Forecast for the Next Forty Years« (2052 – Globální předpověď na dalších 40 let). V této knize tvrdí norský expert na hospodářství a prognostik Jörgen Randers, že »světová populace krátce po roce 2040 dosáhne svého maxima 8,1 miliardy a pak klesne« (Zdroj: <http://www.clubofrome.org/?p=703> a <http://www.bericht-2052.de/>). To je neskutečně chybný odhad, když člověk ví, že podle přesných objasnění Plejaren se odhady pana Randersa pro rok 2052 ve skutečnosti už v nynějším roce 2013 překonaly o 200 milionů lidí, resp. že hranice 7 miliard lidí byla dosažena už v roce 2003! Jaká to poskvrna pro velmi chválenou a často citovanou studii, v jejíž záři se sluní autor »Římského klubu«. Inu, nahoře huj, dole fuj.

Starost o budoucnost lidstva může být u pana Randersa skutečná, jeho analýza ale pokulhává na známém zaslepení a myšlenkovou neschopností podívat se realitě do očí, což ostatně platí i v případě většiny jeho »vědeckých« kolegů. Zevrubně popisují a uvádí symptomy jako změnu klimatu atd., ale potírání příčin nevěnují žádnou pozornost. Rozpoznání příčin spočívá na jednu stranu skutečně v neschopnosti myšlení (asi z náboženských nebo chybně filozofických či podobných příčin), anebo protože se štítí jako čert kříže pustit se do nezbytných diskuzí, totiž jak lze přeměnit populační explozi v opak. V této věci se ukazuje zbabělost, slepota, nezodpovědnost a/nebo hloupost statistiků populace, pštroší logiky, světonápravectví, religionistů a sektářů, falešných humanistů, slabochů, fetišistů symptomů a lidí, kteří svou inteligenci chybně hodnotí atd. Buď skutečně neovládají logické myšlení, anebo nejsou na základě svého náboženského onemocnění schopni neutrálně analyzovat základní problém, najít

pro něj nezbytná řešení, ty popsat a zastupovat. Přičemž: Začínat s tím od začátku by ovšem ale vůbec nemuseli, neboť podklady leží už dlouhou dobu na stole, a sice u nás ve FIGU (viz např.: <http://www.figu.org/ch/ueberbevoelkerung>). Vše, co je řečené v tomto článku, žel asi opět vyzní do prázdna, jako hlas volajícího na poušti, přičemž ale neustále platí: »Kdo nechce slyšet, číst a myslet, musí pocítit!« V důsledku toho se v každém případě zjišťuje, že kruh účastníků v rámci předpovídáního »řevu a cvakotu zubů« na naší planetě velmi rychle roste, přičemž ten proces již slyšitelně začal a rozšiřuje se neustále více a více!

Přírůstek

Perioda	Konečný stav*	Celkem	Ročně	Denně	Za hodinu	Za vteřinu
1-500	198'847'080	96'381'377	192'763	528	22	0.01
501-1000	293'408'074	94'560'994	189'122	518	22	0.01
1001-1300	374'079'611	80'671'537	268'905	737	31	0.01
1301-1500	406'100'043	32'020'432	160'102	439	18	0.01
1501-1600	463'618'432	57'518'389	575'184	1'576	66	0.02
1601-1700	536'718'004	73'099'572	730'996	2'003	83	0.02
1701-1800	892'333'410	355'615'406	3'556'154	9'743	406	0.11
1801-1900	1'660'990'034	768'656'624	7'686'566	21'059	877	0.24
1901-1905	1'689'987'973	28'997'939	5'799'588	15'889	662	0.18
1906-1910	1'810'900'001	120'912'028	24'182'406	66'253	2'761	0.77
1911-1915	1'844'760'039	33'860'038	6'772'008	18'553	773	0.21
1916-1920	1'912'000'432	67'240'393	13'448'079	36'844	1'535	0.43
1921-1925	2'008'401'932	96'401'500	19'280'300	52'823	2'201	0.61
1926-1930	2'207'034'890	198'632'958	39'726'592	108'840	4'535	1.26
1931-1935	2'350'481'002	143'446'112	28'689'222	78'601	3'275	0.91
1936-1940	2'400'389'101	49'908'099	9'981'620	27'347	139	0.32
1941-1945	2'550'108'498	149'719'397	29'943'879	82'038	3'418	0.95
1946-1950	2'600'047'000	49'938'502	9'987'700	27'364	1'140	0.32
1951-1955	2'784'382'444	184'335'444	36'867'089	101'006	4'209	1.17
1956-1960	3'050'382'081	265'999'637	53'199'927	145'753	6'073	1.69
1961-1963	3'250'798'000	200'415'919	66'805'306	183'028	7'626	2.12
1964-1966	3'500'100'000	249'302'000	83'100'667	227'673	9'486	2.64
1967-1969	3'700'641'801	200'541'801	66'847'267	183'143	7'631	2.12
1970-1972	3'783'847'320	83'205'519	27'735'173	75'987	3'166	0.88
1973-1975	3'889'992'910	106'145'590	35'381'863	96'937	4'039	1.12
1976-1978	4'090'799'983	200'807'073	66'935'691	183'385	7'641	2.12
1979-1981	4'604'031'892	513'231'909	171'077'303	468'705	19'529	5.42
1982-1984	4'800'411'000	196'379'108	65'459'703	179'342	7'473	2.08

Perioda	Konečný stav*	Celkem	Ročně	Denně	Za hodinu	Za vteřinu
1985-1987	5'149'979'380	349'568'380	116'522'793	319'241	13'302	3.69
1988-1990	5'367'887'093	217'907'713	72'635'904	199'002	8'292	2.3
1991-1993	5'876'884'097	508'997'004	169'665'668	464'837	19'368	5.38
1994-1996	6'204'008'014	327'123'917	109'041'306	298'743	12'448	3.46
1997-1999	6'634'101'302	430'093'288	143'364'429	392'779	16'366	4.55
2000-2002	6'905'000'109	270'898'807	90'299'602	247'396	10'308	2.86
2003-2004**	7'101'500'011	196'499'902	154'724'332	423'902	17'663	4.91
2004-2007	7'684'227'416	582'727'405	166'493'544	456'147	19'006	5.28
2008-2009	7'831'814'138	147'586'722	73'793'361	202'174	8'424	2.34
2009-2010	8'102'716'701	270'902'563	135'451'282	371'099	15'462	4.3
2010-2011	8'199'430'908	96'714'207	96'714'207	264'970	11'040	3.07
2011-2012	8'301'283'002	101'852'094	101'852'094	279'047	11'627	3.23

* = Nejvyšší stav na konci dotyčného období (stav v roce 1: 102 465 703 lidí)

Měřicí bod, konec roku	Počet lidí
**8. 4. 2004, 20:04 h =	7 101 500 011
11. 12. 2007, 24:00 h =	7 684 227 416
31. 12. 2009, 24:00 h =	7 831 814 138
31. 12. 2010, 24:00 h =	8 102 716 701
31. 12. 2011, 24:00 h =	8 199 430 908
31. 12. 2012, 24:00 h =	8 301 283 002

Doplnění FIGU Studiengruppe ČR, 22. února 2018, dle kontaktních zpráv Billyho s Plejaren:

31. 12. 2013 (půlnoc)	8 424 738 019
31. 12. 2014 (půlnoc)	8 532 048 007
31. 12. 2015 (půlnoc)	8 634 006 014
31. 12. 2016 (půlnoc)	8 739 001 024
31. 12. 2017 (půlnoc)	8 844 128 002

Christian Frehner, Švýcarsko

(Výňatek z mimořádného FIGU bulletinu č. 72, červenec 2013)

BEAM Portal

Otevřít se zdrojům ze všech směrů

Hojnost lásky, rozkvětu, míru a harmonie přichází z nekonečně mnoha zdrojů a ze všech možných směrů; člověk se jí jen musí otevřít, vše vnímat a přijmout v sobě. Tato hojnost přichází od mnoha spolublížních a z Universa samého, a to navzdory všemu zlému, negativnímu a špatnému, co se všude mezi tím láskyplným, prospěšným, mírovým, svobodným a harmonickým nachází. Člověk se musí jen naučit oddělovat dobré od zlého a přiklonit se pouze ke zdrojům hojnosti toho hodnotného, které mu přináší všechno to, co si po stránce toho nejlepšího, potěšitelného, prospěšného, dobrého a pozitivního od života a existence přeje. Bude-li zacházet s tím vším, co mu hojnost mnoha zdrojů toho nejlepšího, dobrého a pozitivního přináší, pak bude přijímat celé své blaho ve všemožných podobách, jednak prostřednictvím mnoha svých spolublížních, jednak přímo z energických sil tvořivě-přírodních zákonů a příkázání, a tedy i přímo z Universa. To vše se tímto způsobem vyskytuje v nanejvýš různorodých zahaleních a maškarádách, aby to bylo člověku poskytnuto v podobě, v níž to pro sebe může zužítkovat a která jej vyzývá k tomu, aby vše promýšlel a vydal se ve svých myšlenkách a pocitech na toulky, aby zjistil, jaká je skutečnost a pravda skutečnosti, co je hodnotné a co může učinit pro své osobní blaho i pro blaho svých spolublížních, planety, přírody, zvířectva, rostlinstva a Universa. Toto blaho přichází v nejrůznějších věcech a podobách, které musí člověk vnímat, analyzovat a vyhodnocovat. Může to tedy být ve formě událostí, radosti, dění, zármutku, trápení, lidí, problémů, situací, vášní a starostí, ale i formou příležitostí, moudré rady, známosti či přátelství atd., z čehož nakonec blaho vyplývá a vychází najevo. A vznikne-li toto blaho, pak jej člověk musí chovat v úctě a důstojnosti, rozpoznat jej, porozumět mu a být vděčen tomu, čemu nebo komu za to celé vděčí. Tímto způsobem je pak i pozorný a vděčný vši té lásce, která

Sich den Quellen aus allen Richtungen öffnen

Fülle der Liebe, des Segens, des Friedens und der Harmonie kommt aus unendlich vielen Quellen und aus allen möglichen Richtungen; der Mensch muss sich dafür nur öffnen, alles wahrnehmen und in sich aufnehmen. Und diese Fülle kommt von vielen Mitmenschen und vom Universum selbst, und zwar trotz all des Bösen, Negativen und Schlechten, das rundum zwischen dem Liebevollen, Segensreichen, Friedlichen, Freiheitlichen und dem Harmonischen ist. Der Mensch muss nur lernen, das Gute vom Bösen zu trennen und sich einzig den Quellen der Fülle des Wertvollen zuzuwenden, die ihm all das bringen, was er sich an Bestem, Erfreulichem, Gedeihendem, Gutem und Positivem vom Dasein und Leben erhofft. Waltet er mit all dem, was ihm die Fülle der vielen Quellen des Besten, Guten und Positiven bringt, dann empfängt er sein ganzes Wohl in vielerlei Formen, einerseits durch viele Mitmenschen, andererseits direkt durch die energiereichen Kräfte der schöpferisch-natürlichen Gesetze und Gebote und damit auch direkt durch das Universum. All das fällt in dieser Weise in äusserst vielfältigen Verhüllungen und Maskeraden an, um es dem Menschen in einer Form darzubringen, die er für sich nutzen kann und die ihn auffordern, alles zu durchdenken und die Gedanken und Gefühle schweifen zu lassen, um herauszufinden, was Wirklichkeit, deren Wahrheit und was wertvoll ist und was er für sein persönliches und der Mitmenschen, des Planeten, der Natur und deren Fauna und Flora sowie des Universums Wohl tun kann. Dieses Wohl kommt in vielerlei Dingen und Formen, die wahrgenommen und analysiert sowie ausgewertet werden müssen. So kann es in Gestalt von Ereignissen, Freude, Geschehen, Kummer, Leid, Menschen, Problemen, Situationen, Leidenschaft und Sorgen, wie aber auch in Form von Gelegenheiten, weiser Ratgebung, Bekanntschaft oder Freundschaft usw. sein, wodurch sich letztendlich das Wohl herauskristallisiert

<p>jím prostupuje, jakož i všemu míru, svobodě, harmonii a všemu tomu, co mu ze života přináší mnoho lásky, radosti, veselosti, potěchy, naplnění, spokojenosti, vyrovnanosti a štěstí. SSSC, 20 září 2013, 17.28 h, Billy</p>	<p>und ergibt. Und entsteht dieses Wohl, dann hat es der Mensch in Ehren und Würde zu halten und zu erkennen und zu verstehen sowie demjenigen dankbar zu sein, dem oder wem er das Ganze zu verdanken hat. In dieser Weise ist er dann auch achtsam und dankbar gegenüber allem ihn durchströmendem Gut der Liebe, des Friedens, der Freiheit und Harmonie sowie gegenüber all dem Gut, das ihm aus dem Leben heraus viel Liebevollnes, Freude, Froheit und Fröhlichkeit sowie Erfülltsein, Zufriedenheit, Ausgeglichenheit und Glücklichkeit bringt. SSSC, 20. September 2013, 17.28 h, Billy</p>
--	---

Výňatek z oficiálního 692. kontaktního rozhovoru z 29. října 2017

Ptaah: Předpověď mého prapraděda jménem Hilak z roku 1446 před Immanuelem/Kr.

Život lidí na světě propadne během tisíciletí až po vzdálenou budoucnost Nového Věku a velmi dlouhou dobu po něm vinou bludné věřičnosti v bohy a podobně negativně falešnému otroctví víry, bude věřičností zkažený, ubohý, neradostný a zpustlý. Lidé budou závažně zaujati bludem, který během tisíciletí povede k nepokojům, strašlivým válkám a opětovně k nové zkáze. Vírou podmíněné smyslové přeludy lidí, jejich pustá zdání, namlouvání si, uvádění se v omyl, lež, klam, mystifikace, iluze a pablesky fantasmagorií budou patřit na denní pořádek po všechny budoucí doby a budou si často žádat mnoho tisíc a mnoho tisíců tisíc lidských životů i povedou stále znovu vinou válek atd. k velmi rozsáhlému zničení mnohého života a velkých částí světa a přírody. A původ tohoto neštěstí započne za asi 200 let vznikem jednoho budoucího spolku jménem Ysrjr (pozn. Ptaah: Monoteistický, bludné víře propadlý kmenový svaz v Kanaanu, pozdější Sýrii; vlastní původ judaismu), první celosvětovou bludnou věřičností, která se v duchu válek, nenávisti, závisti, odplaty, lži a klamu ponese tisíciletími daleko až po nejvzdálenější budoucnost. Tato první bludná věřičnost, jež se bude ve vzdálené budoucí době nazývat »vyznání víry« (pozn. Ptaah: Náboženství), přinese poté během tisíců let mezi všemi národy světa mnoho bídy, závisti, nouze, trápení, nenávisti z bludné víry a destrukce. Z tohoto prvního vznikajícího a do díla a chodu uvedeného spolku bludné víry (pozn. Ptaah: Společenství víry, spojení víry, uskupení víry) bude vycházet vlastní původ největších zlořádů světa spojených s bludnou vírou. Z tohoto původního spolku vzejde za dalších asi 700 let na východě světa další spolek bludné víry, z něhož se bude v průběhu času rovněž na světě šířit krveprolévání a zášť. Za dalších asi 500 let poté se objeví zvěstovatel (Immanuel) starého »Učení proroků«, jehož Učení však bude zfalšováno a zneužito a bude z něho odvozena nová, celosvětově nanejvýš pomlouvačná, zkázonosná, nenávist šířící, nebezpečná, smrtí nasycená a destrukci nesoucí bludná víra. Tato bludná víra povede během daleko více než dvou tisíc let k celosvětovým válkám, hrůzostrašným válečným skutkům, skutkům vražd, zášti, pronásledování a nehorázné destrukci bezpočtu lidských děl, přírody a jejich živočichů. Při tom bude rovněž spolupůsobit nepřehlédnutelná masa lidí, kteří se budou rozmnožovat jako kobyly a kteří budou vymýšlet a provádět intriky, jejichž působností budou zničeny

velké části planety a přírody, takže mnoho života v přírodě po všechny časy vyhyne. Avšak asi 500 let po objevení zvěstovatele »Učení proroků« vstoupí do opětovného života zvěstovatel nový (pozn. Ptaah: Mohammed), který oživí totéž Učení, aby vymýtil všechno falešné a odsouzené, co lidé zlovolní, bludně věřící a Učení mylně chápající z »Učení proroků« předešlého zvěstovatele pomlouvačně učinili. Avšak i Učení tohoto nového zvěstovatele bude krajně zákeřně zfalšováno a povede po všechen čas příštích tisíciletí k válkám, nenávisti, pomlouvání a bezpočtu mrtvým, jakož i ke strachu, zděšení a rozsáhlým smrtícím násilným akcím (pozn. Ptaah: K tyranii, despocii, diktatuře, hrůzovládě, totalitním systémům, absolutistické vládě a terorismu, které s sebou nesou výtržnosti, nepokoje, násilnosti, řádění, pouliční boje, srocení davu, povstání a neoprávněné zásahy do záležitostí druhých). Z toho důvodu se musejí lidé Nového Věku pomoci jasně úvahy a chápavosti učit porozumět své do propasti vedoucí situaci, osvobodit se od svých falešných představ víry, nalézt cestu k sobě samým, stát se sebou samými a učit se nést svou vlastní zodpovědnost. Budiž tedy celému lidstvu řečeno, že musí opustit své vězení víry, svůj blud víry, neboť jinak budou vírou v boha uvedeny velké masy lidí v omyl a velké, do miliónů sahající počty lidí budou vinou zvrhávajícího se pronásledování z důvodů víry mučeny a zavražděny, až tuto nastávající hrůznou dobu ohlásí sluneční kříž (pozn. Ptaah: Sluneční kolo, svastika, hákový kříž) jakožto znak zhouby a až bude energie toho nejmenšího (pozn. Ptaah: Jaderné štěpení) uvolněna, zneužita a stane se zničujícím poslem smrti. A stane-li se tak, potom tím bude též ohlášeno, že všechny děsy budou v pokračujícím sledu stále hojnější, čímž vznikne mnoho utrpení; a bude to jen malá část nevěřících lidí schopných chápavosti, kteří jedině budou s to poznat pravdu a porozumět jí, leč budou to také jen nemnozí, kteří budou natolik chytří, aby vědoucně mohli nalézt své vlastní štěstí.

Vše, co je kolem člověka, se zhrouť a zmizí, a nic z výtobytků civilizace si nezachová svou existenci, neboť perversita lidí vše zničí, neboť ona oťrese celou Zemi a nakonec nebudou existovat žádné stopy bludných kultů. Velká masa mnoha miliard lidí se pod jařmem nevědomosti a náboženské věřivosti zvrhne, odcizí se pravému životu po způsobu Tvoření a každým jen myslitelným způsobem se zvrátí. Rovněž změni tvář pozemského světa těžká zemětřesení coby přírodní události spojené se zemskou mechanikou, nehorázné a obrovské výkyvy počasí a netušené ohnivé smrště. Varování však nebudou vyslyšena, stejně jako nebude vyslyšeno ani staré »Učení proroků«, které přinese nový zvěstovatel Nového Věku a jež bude mít za cíl vzbudit a podnítit rozum a chápavost lidí tak, aby se uschopnili k tomu se sami osvobodit od svých mýlek, svého bludu náboženské víry a s ním spjatých pošetilostí, všech svých zlých jednání, činů a zločinů všeho druhu. Ale i přesto mají být novým zvěstovatelem poučeni a mají se učit porozumět tomu, že jsou sami za všechno své jednání, konání a chování zodpovědní, stejně jako i ostatní inteligentní formy života ve Vesmíru.

Lidé by se měli a musejí se snažit být v harmonii s prouděními přírody a Univerza, a tedy s Tvořením a vši jeho existencí a neměli by se zdráhat jít s tvořivým proudem, aby nepropásli výhody dobrých podmínek, které jsou jim tvořivými předlohami nabízeny. Tyto předlohy mohou být inteligencí a silou člověka samého vyvíjeny stále výše a výše, nicméně lidé musejí rozvinout evoluci svého vědomí, aby ve svém rozumu a své chápavosti nezaostávali a nemuseli čekat miliony let na to, než jim jakási cizí moc dopomůže ke vzrůstající vlně rozumu a chápavosti.

Země ani celý sluneční systém, jakož ani Univerzum jako celek nebylo stvořeno žádným laciným a neexistujícím božstvem, nýbrž bylo stvořeno a uvedeno do stále se vyvíjejícího směru jakožto jediné Tvoření ohromným uvolněním přírodní posloupnosti tvořivě-přírodních impul-

zů, jež působí též v lidech a jsou kvůli porozumění v lidském smyslu označovány jako láska. Avšak bezpočtem lidí jsou pomíjeny, nahlíženy jako sentimentalita a navzdory své velké síle hodnoceny jako směšné. Ve skutečnosti a pravdě jsou však tyto impulzy, jež jsou nazývány láskou, ty nejvelkolepější ze všech v člověku existujících sil, vedle nichž jsou peníze a moc jen nicotné nehodnoty, a to i tehdy, jsou-li na nich lidé při průběhu a zachování svého života zásadně závislí. Láskou by však lidé v budoucnu museli být zcela obzvláště prodchnuti a museli by jí sloužit, neboť jinak budou ve svém životě a vědomí soužení a narušování nepředstavitelnými útrapami, těžkostmi a nelidskými činy a děsy, načež jejich mentální pořádek, jejich myšlenky, smýšlení, usilování a chování propadne zlu, kriminalitě, zločinnosti, hanebnosti, zavrženíhodným věcem, primitivitě a hrubosti. Poté se tedy naplní hrozné podoby proroctví starých proroků, jež se vztahují na nastávající epochu a jež již brzy započnou a budou se naplňovat, avšak od doby znaku slunečního kříže budou zlým a děsivým způsobem pokračovat dál a trvale se budou pohybovat směrem do budoucnosti.

Světlem přejdou také doby velkých záplav a tam, kde bude pevnina, bude voda, a tam, kde bude voda, bude pevnina. Povládnu tornáda, gigantické požáry a zemětřesení a vše smetou z povrchu, stejně jako poteče neuvěřitelně mnoho lidské krve vinou hororu, válek, vražd, revolucí, násilných vlád, diktatury, totalitarismu, tyranie, svévolné vlády, neomezeného násilí a zločinů. Na mnoha místech Země bude lze slyšet strašné exploze v důsledku bombových útoků a teroristických atentátů, následkem čehož povládne na mnoha místech a v mnoha zemích strach, zděšení, obavy a děs. A často za to ponese vinu falešná a mylná víra v boha, a bude se vždy jednat právě o blud lidí, nikdy však o odpověď nebo požadavek jakéhosi lidmi smyšleného boha. Naopak však bude odplatu požadovat příroda, a to za zločiny, které na ní a na Zemi svým počtem překypující lidstvo páchá a koná.

Lidem budiž poraděno, aby se učili míru, žili v míru a v míru ovládli svět, dříve než přijde doba trápení a teroru, neboť stojí odjakživa psáno, že spravedlivým nebude zkřiven ani vlas. Spravedliví lidé ať tedy nejsou demoralizováni, a ať tedy prostě následují cestu učení za účelem dalšího osobního rozvoje svého vědomí, jak to učili praví staří proroci a jak to v Novém Věku bude učit nový zvěstovatel, jehož Učení bude vyneseno také do Vesmíru. Lidé jeho Učení musejí studovat a učit se, jak Univerzum a tím pádem i Tvoření funguje, neboť je pro ně nezbytné, aby se učili světu a Tvoření jakožto přírodě a Univerzu velmi rychle rozumět a tímto způsobem s nimi mohli svým věděním splynout.

Lidé jsou předurčeni k tomu se učit, aby žili přírodě a Tvoření odpovídajícím způsobem života, stejně jako je každý jednatel schopen usilovat o zákony Tvoření a žít podle nich. Každý se však za tím účelem musí sám zformovat jako nový kontinent a jako ostrov se vynořit z obřího moře, a musí se ve své lásce a vědomostech rozšiřovat podle svých vlastních nejlepších schopností.

V Novém Věku bude nový zvěstovatel zakladatelem nové civilizace (pozn. Ptaah: Uskupení, spolku), jež bude nazývána též společenství a která se bude neomylně zasazovat o dobro a správnou věc a o staré »Učení proroků« (Pozn. Ptaah: »Učení pravdy, Učení ducha, Učení života«). Ona bude staré »Učení proroků« šířit novým způsobem a bude je reprezentovat lidem po celém světě. Tak lidstvo na Zemi časem utvoří jednu velkou rodinu, jež bude nako- nec jako jedno velké a obsáhlé tělo. V této nové civilizaci (pozn. Ptaah: Uskupení, společenství, spolku) se bude láska projevovat způsobem, kterým bude zvěstovatel prostě a závazně žít pro druhé. Země však žel zůstane planetou bojů, námahy, bídy a nouze, i když bude v Novém Věku Učení nového zvěstovatele novými moderními možnostmi a cestami postupně rozšířeno po celé Zemi. Síly zla a temnoty se budou sice cítit stísněně a pomalu se budou

stahovat, avšak Země ani pozemské lidstvo se z nich nikdy definitivně neosvobodí. Mnoho z lidí, již budou následovat Učení zvěstovatele, půjde novou, lepší a jasnou cestou, cestou nového života, jež povede k vývoji vědomí, rozumu a chápavosti, niternímu míru, vnitřní svobodě, radosti ze života a pravému lidství. Avšak jiní, ti nespravedliví a zvrhlí, povedou v nesmyslné pýše a vadném způsobu chování svůj život i nadále zcela nepokrytě dál, vše Tvořivé budou odsuzovat a bude jim chybět pochopení. Nakonec však budou muset pochopit, že jejich starý směr života je zcela chybný a již jej nelze sloučit s novým světem, který je vytvořen novým Učením, z něhož bude probuzena nová kultura a civilizace.

Bude to pak jen otázka času, kdy se probudí a bude triumfovat světlo pravdy, dobro a spravedlnost. Náboženství budou ztrácet na síle, a až se společné základy všech systémů víry v boha zhroutnou, budou muset uvolnit pravdě její náležité historické místo. V důsledku toho špatní lidé pomalu upustí od svého intenzivně zlého věroučného počínání a obrátí se k mírnosti pravdy a ke svým spolublížným. Mnoho z nich však bude nového zvěstovatele Nového Věku trápit a nenávidět a budou zle, odmítavými a nepřátelskými pomluvami a falešnými nadávkami, vylhanými slovy a ve vzteku vymyšlenými zlými drby utrhat na cti jeho snahám spojeným s tvorbou a šířením Učení. Jeho pověst bude ostouzena a budou proti němu osnovány neblahé intriky (pozn. Ptaah: Nespravedlnosti, vražedné útoky, násilnosti). I budou se tedy přívrženci víry, plni nenávisti, záměrně pokoušet odporně a lstivě zničit jeho povinnost a tvorbu, a to za pomoci mnoha nových nástrojů Nového Věku (pozn. Ptaah: Informační možnosti, internet, média, rádio, televize). Ale všichni útočníci si tím sami přivodí škodu, jelikož jejich život bude bez radosti, a jednou budou sami svými bližními nenáviděni, protože nový život s ohledem na staré »Učení proroků« nebudou akceptovat, a tak již za svého života zajdou jako shnilé, škodlivé plody. Na Zemi ale také bude, že jisté kontinenty zaniknou a jiné se vynoří, protože se zcela promění nejen lidé, ale i tvář světa. A v budoucích tisíciletích budou hrozit mnohá nebezpečí, jichž si lidstvo ještě není vědomo a která mu přinesou mnoho utrpení, nouze, bídy, válek, škod a destrukcí. I bude mnoho lidí ještě dlouhou dobu pokračovat ve sledování nečestných, nedůstojných, nereálných, nebezpečných a pro celé lidstvo velká nebezpečí skýtajících cílů, jež však budou odsouzeny ke ztroskotání. A tak tomu bude, zatímco jiní, kteří se s respektem učí a následují Učení nového zvěstovatele Nového Věku, budou se svým životem a všemi věcmi zacházet uctivě.

Díky »Učení starých proroků« bude Země jednou »požehnanou« planetou, avšak do té doby bude lidstvo stíženo ještě velmi velkým trápením, bídou a nouzí a jeho vědomí ještě nebude probuzeno. Bude tedy ještě trvat staletí a tisíciletí, dokud se vše nenaplní tím způsobem, že se »Učení starých proroků« stane pravým Učením života pro celé lidstvo. Lidstvo se tudíž ještě musí připravit na velké a těžké zkoušky a ty zvládnout, neboť vyhnout se jim nemůže a musí se učit je překonávat – ať už to chce nebo nechce – jinak jednou zanikne.

Billy Gigantické. A to bylo předpovězeno před cca. 3500 lety tvým prapradědečkem jménem Hilak. Viděl velmi daleko do budoucnosti.

Ptaah Uskutečnil pohled do budoucnosti.

Billy Nečinil tedy žádné výpočty pravděpodobnosti, nýbrž pohlédl do budoucnosti.

RASPUTIN

Výňatek z kontaktu č. 487 ze dne 3. února 2010

Billy ... Zde mám opět jednu otázku do bulletinu, ke které jsem napsal následující odpověď, a sice podle vašich dřívějších vysvětlení, které jsem mezitím dostal i potvrzené díky jednomu článku v jednom časopise. Chceš-li si to prosím poslechnout ...

Otázka: »Žil Rasputin skutečně hýřivým/prostopášným životem, jak se to dnes popisuje? Jsme přesvědčeni, že tomu tak nebylo. J. Bärtschi, Švýcarsko.«

Odpověď: Rasputin nežil žádným hýřivým/prostopášným životem, jak se mu podsouvá. Toto tvrzení je zlovolná pomluva. Na druhou stranu je pravda, že jeho vraždu lze stěží překonat co do brutality, když ho roku 1916 zavraždil britský agent jménem Oswald Rayner pistolí 455-Webley. Třebaže byl Rasputin ženatý a měl rodinu, tak to byl putovní mnich, resp. putovní kazatel, který prováděl pomocí sugestivního ovlivnění »zázračná léčení«, která vpravdě představovala sebeléčení ze strany nemocných samotných. Tím se dostal i na carský dvůr, kde měl coby přítel carské rodiny veliký vliv, obzvláště proto, že carského syna zachránil před smrtí »zázračným vyléčením«. To se nelíbilo velké části ruské šlechty, takže se pro ní stal Rasputin úhlavním nepřítelem, šla mu po krku a nazývala ho »svatý ďábel«. Dne 17. prosince 1916 byl pak i skutečně unesen a zavražděn, přičemž jeho vrahem byl zmíněný britský agent, který jednal na zakázku šlechty a Anglie. Důvodem vraždy byly Rasputinovy politické cíle, které tehdy v době zuřící první světové války ohrožovaly vítězství Velké Británie. Vražda Rasputina měla ještě i jiné důvody, neboť tímto ničemným skutkem se mohla rozšířit už dlouho plánovaná ruská revoluce, mohla se provést, a carská rodina mohla být zatčena a zavražděna. Rasputin byl nejdůležitějším rádcem na dvoře ruské carské rodiny. Jak už bylo vysvětleno, byl dne 17. prosince 1916 unesen, přičemž hlavní roli sehrál jeden spiklenců jménem Felix Jusupov, který měl s britským agentem Oswaldem Raynerem přátelský vztah. Rasputin byl zavlčen do sklepa jednoho paláce v Petrohradě, kde byl mučen a také otráven, přičemž se ale proti jedu dokázal ubránit, takže následkem toho jed nedosáhl očekávaného účinku. Útok jedem tak přežil a dokázal uprchnout. Nedostal se ale daleko, neboť bylo sáhnuto k revolveru a byl dvakrát zezadu střelen do zad, což ale také přežil. Takže vrah popadl zbraň znovu a střelil Rasputina do čela, načež okamžitě zemřel. Nejprve byl tedy těžce zraněn několika střelami britským agentem Oswaldem Raynerem, což ale Rasputin přežil, protože prostě nechtěl umřít. Teprve střela do čela ho skutečně zabila, takže se tímto nakonec dokonala profesionální poprava. Šlechtičtí spiklenci následně svázali jeho veliké tělo a dotáhli ho k zamrzlé řece Něvě, kde ho pak hodili do ledové vody. Atentátníci byli samozřejmě rychle nalezeni, ale car zastavil policejní vyšetřování. Spiklenci uvedli, že prý Rasputina zabili proto, neboť měl na carskou rodinu příliš velký vliv. Tyto výpovědi atentátníků nebyly ale skutečnými důvody toho, že car zasáhl do věci vraždy a jejího vyšetřování, nýbrž to bylo tak, že nikoliv Rus, ale cizinec – totiž britský agent Oswald Rayner – byl skutečným vrahem Rasputina. Pravý důvod vraždy byl ten, že Rasputin se – coby mírumilovný člověk – zasazoval o příměří a klid zbraní, aby tím ukončil válečný stav mezi Ruskem a Německem a aby tím navíc zabránil porážce. A jeho šance – prosadit se svým naléháním – byly velmi dobré, neboť v důsledku svého enormního vlivu na carskou rodinu byl car ochotný sklonit se před jeho přáními a vyhlásit příměří. To se ale nelíbilo Britům, kteří v tom viděli ohrožení svých plánů i ohrožení svého vítězství v první světové válce vinou mírově politických cílů Rasputina, takže přivolali do akce jednoho agenta coby vraha, který pracoval ruku v ruce se spiklenci, kterým se jejich

vražedné plány přesně hodily do krámu, neboť ani šlechtici si nebrousili zuby na příměří a klid zbraní. Pokud by se tohoto stavu bylo dosáhlo, pak by se byla změnila i celá pozemská historie, protože by se Německu umožnilo díky zakončení války s Ruskem, aby přeložilo armádu 350 000 vojáků na západní frontu. Tak by bylo bývalo pro německého císaře možné to, aby postavil svou armádu proti zástupu francouzských, britských a amerických vojsk, a ty by přemohl a vyhrál. Takže vrah Rasputina spáchal se svým úředním povolením zabíjet chladnokrevnou vraždu na zakázku britské koruny, aby spojenci mohli v první světové válce dosáhnout vítězství nad německou císařskou říší.

K tomu moje otázka, zda to celé, co jsem zde napsal, má svoji úplnou správnost, anebo zda je potřeba ještě něco dalšího zmínit?

Ptaah Tomu, co jsi přečetl, není potřeba nic dodávat, neboť by to mělo postačovat a je to tak také správně. Není potřeba, abychom do této věci vnášeli vícero vyjasnění, neboť toto dění se odehrálo před asi 94 lety a není už relevantní. Nemá smysl se vrtat ve starých věcech.

(Výňatek z FIGU bulletinu č. 71, srpen 2010)

Výňatek z 642. oficiálního kontaktního rozhovoru z 30. ledna 2016

Důležité vysvětlení

Billy ... k tomu se tě chci zeptat, zda můžeš blíže vysvětlit věc ohledně »nového národa«, přičemž se ale nejedná o národ nějaké speciální země, resp. státu, nýbrž o »národ Učení ducha« ve smyslu národu od Nokodemiona. Quetzal mi to tehdy už sice vysvětloval, ale událo se tak jen soukromě a tudíž to nebylo zachyceno v žádném kontaktním rozhovoru. Dodatečné a opětovné vysvětlení by určitě bylo na místě, abychom se vyvarovali nedorozumění, neboť takové vzniklo už v roce 1981, protože výpověď od Quetzal nebyla správně pochopena. Zde je výňatek z rozhovoru mezi Quetzal a mnou:

Výňatek ze 150. oficiálního kontaktního rozhovoru z 10. října 1981

»Plejadisch-plejarische kontaktní zprávy«, blok č. 4, strany 230-231, věty 86-103

Quetzal

86. Každá jednotlivá planeta poskytuje svým formám života stále dostatek přirozených energií, které v sobě neskýtají žádná nebezpečí.
87. To ovšem podmiňuje, že planeta disponuje normálním počtem obyvatelstva a není postižena žádným přelidněním.
88. Země je nyní přelidněna přibližně 4 miliardami lidí (1981) a ocitla se zcela ve zmatku vinou lidské touhy po moci, po profitu a po luxusu.
89. Pokud by byl pozemšťan schopen chápavosti a zavedl by účelné zastavení porodnosti, pak by mohl v krátké době provést redukci pozemského lidstva zpět na normální stav 529 milionů.
90. Tím by se přirozenou cestou vyřešil problém s energetikou právě tak, jako problém zajištění potravin.

91. *Hloupost pozemšťana je však v tomto ohledu neomezená, neboť bez jakékoliv odpovědnosti se prohřešuje proti všem přírodním zákonům, v důsledku čehož není ani oslovitelný, aby tento problém ukončil; k tomu se ještě přidává falešná humanita, která tento zločin přelidnění ještě chrání a podporuje, jakož i problémy s hladomorem atd.*
92. *Jen opětovné zavedení normálního počtu pozemského lidstva by bylo to správné a jediné řešení ve věci problémů s energetikou a potravinami.*
93. *Vše ostatní jsou pořád jen nelogická polovičatá řešení, která představují nelogické následky z nelogických příčin.*

Billy *Ale podle toho, co se děje právě dnes, musí přece existovat nějaké řešení, aby se tyto problémy vyřešily.*

Quetzal

94. *To je správně, ale tato řešení mohou být jen časově podmíněná, neboť problémy pořád přibývají v důsledku pořád rostoucího přelidnění a tím i nechápavosti a chtivosti pozemšťanů.*
95. *Bylo by tedy zcela chybné, pokud bych uvedl a vysvětlil ty možnosti, které fakticky existují, aby se od základu vyřešily problémy s energií a potravinami.*
96. *Ke zmínění takovýchto možností můžeme přistoupit teprve tehdy, pokud by se pozemšťan snažil o drastické zredukování a přirozenou decimaci planetárního lidstva až na normální počet.*
97. *Teprve poté bychom mohli ukázat možnosti řešení problémů, aby tyto problémy byly během redukování skutečně vyřešeny.*

Billy *Při té nepochopitelné potřebě pozemšťanů to ale nebude možné, neboť se nenechají poučit.*

Quetzal

98. *Pozemské lidstvo se tím ale žene beznadějně do propasti.*
99. *Pozemšťan ale nemá vymřít a zničit se, takže je nutno se chopit vhodných opatření.*

Billy *A jakpak by měla vypadat?*

Quetzal

100. *Ať to zní jakkoliv bláznivě při znalostech o lidském přelidnění:*
101. *Musí být založen nový národ.*
102. *To ovšem musí být národ, který žije podle přírodně-tvořivých zákonů, načež půjde velké mase zhloupnutého pozemského lidstva příkladem a bude na něj působit poučně.*
103. *O tom ti však podám bližší údaje později, v souvislosti s jinými záležitostmi, které se vážou k vaší skupině.*

Billy *Aha, tak to je už jasné: Právě si myslíš, že naše skupina bude základ tohoto nového národa, a sice důsledkem nepřetržitých nových členů skupiny a jejich potomků.*

Ptaah *To někdejší nedorozumění je mi známo, takže k tomu chci podat znovu vysvětlení, přičemž je k tomu potřeba říct, že by to celé řečené mělo být vlastně jasné. Pokud tomu ovšem různí pozemšťané neporozumí, pak to může tkvět v tom, že u nich dochází k nedostatečnému jazykovému porozumění, tedy něco, co se u nás a u tebe nevyskytuje. Když byla řeč*

o »novém národě«, pak Quetzal hovořil ve smyslu národa podle toho, jak Nokodemion vytvořil národ způsobem, kterým se na planetární úrovni snažil o poučení lidí ohledně »Učení pravdy, Učení ducha, Učení života«. Tak došlo k tomu, že se na planetární úrovni velmi mnoho lidí připojilo k Nokodemionovi, ovšem zůstali ve vlastních domovských zemích a učili se – právě »Učení ducha«. Tímto způsobem vybudovali na planetární úrovni »národ Učení ducha«, jak ho Nokodemion pojmenoval a byl tímto způsobem znám, což je v našich análech tradováno a zachyceno. Nejednalo se tedy o nějaký národ nějaké země, resp. státu, nýbrž o »národ Učení ducha« na planetární úrovni, který otevřeně a svobodně žil na těch nejrůznějších místech na celém světě a který se naučil a žil Učení ducha. Takový národ mohl být ale i svolán pro určité účely na jedno místo, aby zařídil nějakou určitou misi, což dělal např. Nokodemion, aby vytvořil mír a jednotu a zakročil proti agresorům, pokud to vyžadovala nouze. Tak sestával takovýto »národ Učení ducha« z lidí nejrůznějších zemí, kultur a ras, kteří se ovšem jednotně zabývali »Učením ducha« a coby lidé srozumění s Učením ducha vystavěli tedy národ. Takovýto »národ Učení ducha« představoval reálně vícenárodnostní národ a nešlo ho jakkoliv srovnávat s nějakou organizací, neboť představoval opravdu národ. Ve stejném smyslu je potřeba rozumět i »novému národu«, který »musí být založen«, jak řekl Quetzal. A jak jsi sám tehdy i zmínil, je správně, že takovýto nový »národ Učení ducha« má vzniknout ve svém původu prostřednictvím FIGU, a tedy v Nokodemionově stylu. To značí, že podle slov od Quetzal členové Základní skupiny FIGU představují vlastní původ »nového národa«, kteří se shromáždili a začali s prací a rozšiřováním mise. Důsledkem »nepřetržitých nových členů skupiny a jejich potomků«, jak jsi řekl, by se pak měl tento »nový národ« sejít, přičemž tím bylo přirozeně míněno vzdělávání a výskyt členů pasivní skupiny a jejich potomků. A tak také vyplynulo, že ten »nový národ Učení ducha« se začal celosvětově tvořit už od roku 1975 – tedy nikoliv teprve od roku 1981 – a vykazuje dnes povšimnutí hodný počet studentů Učení ducha, resp. malý »národ Učení ducha«, důsledkem čehož se slova od Quetzal »Musí se založit nový národ« stávají pomalu ale jistě skutečností.

Billy Což se tak také přece vyplnit musí, neboť prastará proroctví jsou tímto způsobem vyložena. Jsou to sice proroctví, ovšem v tomto směru se odehrává mnohem více, než se vlastně očekávalo. Když uvážím, že množství knih vztažených k misi, mnoho článků členů Základní a pasivní skupiny se čte a studuje po celém světě, pak už jen toto je dobrý úspěch mise. A já sám jsem měl ve věci Učení ducha napsat jen osm (8) knih a působit jen právě v Evropě v německy mluvící oblasti, ale nyní existuje ovšem více jak 60 knih, několik stovek článků a mnoho malých spisů z mého působení. V podstatě je nutno říct, že by to celé nemohlo vzniknout bez všech mých věrných, neboť mi byli se vším věrně po boku a vykonali velmi mnoho práce. I v mých špatných dobách, když jsem měl rodinný teror s mojí bývalou ženou a byly na mě spáchány vražedné atentáty, stáli při mně a pomáhali, abych vše zvládal. Samozřejmě jste k tomu přispěli mnohé i vy, což absolutně nezapomínám. Ale i mise se rozšířila do celého světa, jak v různých zemích Evropy, od severu k jihu, tak i v Jižní Americe, Mexiku, Kanadě, USA, Saudské Arábii, Indii, Koreji, Rusku, Japonsku, Číně, Hong Kongu a Austrálii, stejně jako na Novém Zélandě a kdoví kde ještě. Pasivní skupina přitom narůstá, i když jen pomalu, tak přece jen postupně, což v protikladu není případ Základní skupiny.

Ptaah To, co říkáš, ohledně tvých věrných, to je sice správně, ovšem aniž bys zmínil, že to nejdůležitější jsi vykonal ty a že ses nikdy nenechal odradit a sklíčit, jinak by nikdy nevzniklo to, co bylo vytvořeno. Ať už je to vybudování Centra, které se stalo malým rájem, jakož i ohledně vzniku knih, spisů a celosvětové rozšíření mise. Základní skupina je asi ten nejdůležitější faktor ohledně působení ve věci mise, přičemž její celosvětová aktivita vyplynula přece oklikou přes tvé snímky našich paprskových lodí a tím přes ufologii. To nebylo v této podobě

a v tomto rozsahu předvídáno, ovšem pro expanzi a rozšíření mise to bylo velmi cenné, v důsledku čehož se to celé razantně rozšířilo do mnoha států. Proti tomu stojí žel tebou zmíněná skutečnost, že členů Základní skupiny se nedostává a jen zřídka se noví čekatelé do Základní skupiny zajímají o její práci, a tím o členství v Základní skupině. Je to proto, že různí lidé, kteří by byli schopni práce v Základní skupině a mohli by to Centra dorazit v krátké době, se raději oddávají svým zábavám, nedůležitým a ba bezcenným osobním záležitostem. Různí tito lidé se žel štítí povinností v Základní skupině, anebo se neshledávají dostatečně schopnými, aby splnili povinnosti FIGU, takže raději ročně vykonají jen krátkou třídenní práci či provedou finanční odvod. Dále je potřeba říct, že se také žel stále pořád provádí neoprávněné útoky v podobě pomluv vůči tobě a FIGU, stejně tak i členům spolku, a sice na stranu jednu je provádí cizí lidé mimo spolek, jakož i na druhou stranu prostřednictvím některých z tvé rodiny anebo lidmi, kteří k ní patřili. Také ze Základní skupiny samotné vždy znovu vyplynulo, a to od doby jejího vzniku v roce 1975, že členové vstoupivší do Základní skupiny, z ní ovšem opět vystoupili – i po 30letém členství – a tak to bylo to nejhorší. To proto, že byli sobečtí, dříve či později se už nechtěli začleňovat do ustanovení statutů a stanov a tím ani do dobrého pořádku a do jednohlasného usnesení při generálních shromáždění, vůči čemuž uváděli ty nejzvláštnější a neskutečné, stejně jako nepochopitelné, tvrzení a důvody. Zpravidla sehrávala svou roli jejich touha vládnout, stejně jako nevěle se začlenit do pořádku, jako skutečnost, že nebyli s to sami vzít otěže do svých rukou, nebyli s to vést předsednictvo, být určujícím faktorem pro členy, nebyli s to je poučit, vést a oponovat jejich chybným názorům. Přitom různí ze Základní skupiny vystoupivší členové vehementně vytýkali, že vedení FIGU – tedy ty, předsednictvo a všichni členové, kteří přece při generálním shromáždění rozhodují v jednohlasnosti – se neřídí absolutisticky, poručnický, diktátorsky a velitelsky, nýbrž shovívavě, demokraticky, trpělivě, ohleduplně a tolerantně. Sám jsem každý jednotlivý případ důkladně prozkoumal a zjistil, že hlavně a v první řadě ty jsi byl od těchto někdejších členů zle pomlouván z vlašnosti a neschopnosti vést spolek – v druhé řadě ovšem i předsednictvo a nakonec všichni členové skupiny. Quetzal, já i naše grémium jsme ale byli schopni jasně posoudit vaše vedení spolku a předsednictví ve všech ohledech dle našich pozorování, poznatků, zjištění, analýz a záznamů a plyne z toho, že řízení a vedení tvé a předsednictva je v každém ohledu absolutně bez výtek. Dále je k tomu potřeba ještě říct, že všichni členové, kteří se neochvějně a dobrovolně zavázali misi a tím i tobě a setrvávají s tebou, jsou mimořádní lidé a věrní druzi a družky. A to chci pro jednou říct, coby protiklad k těm, kteří se ostudně stáhli – i když byli ve FIGU mnoho let – a ze sobeckých důvodů nepřestali se svou panovačností a dovolováním si vůči jiným členům a nechtěli akceptovat pravidla pořádku statutů a stanov.

Billy Děkuji. Žel existuje mnoho lidí, kteří se domnívají, že by se mohli všude jednoduše diktátorsky předvádět a spolublízní nechat tancovat tak, jak pískají. Když jim to ale není možné, tak prostě vezmou do zaječích a stáhnou se, a sice i poté, když po dlouhá léta žili ve známosti, přátelství, rodině či společenství, anebo se jednoduše na věci spolupodíleli, jako se to nyní u nás ve FIGU opět pro jednu odehrálo, což platilo i pro mou rodinu. Ale myslím si, že jsme o tom nyní mluvili dostatečně a že by bylo nadbytečné, abychom o tom hovořili dále.

Ptaah Což tak skutečně je, takže k tomu už není dále co říct.

Billy

Čtenářská otázka

Milá Elisabeth, Billy při jednom kontaktu v roce 2011 (otištěno v Semjase-bloku č. 25) řekl Ptaah, že by bylo dobré, kdyby něco pověděl o demokracii. Mohla by ses prosím Billyho zeptat, zdali by o tom s Ptaah nemohl příležitostně pohovořit, popř. zdali by Ptaah v této věci nemohl poskytnout podrobné vysvětlení?

Jistě by se to těšilo všeobecnému zájmu, jelikož by se jednalo o hodnotné poučení a ukazatel k uskutečnění pravé demokracie mezi lidmi, o kterou bychom my pozemšťané mohli usilovat.

Achim Wolf, Německo

Odpověď

Na základě rozhovoru s Ptaah ze soboty, 7. dubna 2012 vyvstala níže uvedená rozmluva ohledně pravé a přímé demokracie, která jednotně existuje u všech národů Plejaren, přičemž taková však v tomto rámci mezi pozemskými národy a státy neexistuje a ještě dlouho existovat nebude. Celý tento rozhovor a v něm obsažená vysvětlení však v žádném pozemském státě nemají a nesmějí být žádným způsobem použity k podněcování revolučních intrik a převratů proti vládám, parlamentům a politickým stranám atd. Veškerá vysvětlení pouze objasňují formu demokracie Plejaren a dotýčnou vůli jejich národů, takže z toho nelze učinit závěr, že to vše má být využito a posloužit jako návod k revolučním aktům a machinacím, resp. k převratům v pozemských vládách.

Pokud staré předpovědi (které mimo jiné pocházejí i od Immanuela [viz »Talmud Immanuel«, 25. kapitola, »Prorocství«, strana 193, verš 10]) praví, že národy povstanou proti svým vládám, resp. vrchnostem – což se již roky děje obzvláště v arabských zemích (např. v Tunisku, Libyi, Egyptě, Jemenu a Sýrii atd.) –, pak ony nové formy vlády a vojenské režimy atd., které z těchto lidových povstání vznikají, nemají s pravou a přímou demokracií, ba ani s částečnou demokracií, nic společného. Proto ani v tomto směru nelze se skutečnou demokracií Plejaren činit žádná srovnání. Ve skutečnosti padají všechny tyto země z jedné tyranské, despotické a diktátorské formy vlády a panovnictví do jiné, která s pravou a přímou demokracií rovněž nemá co do činění a je tedy právě tak tyranská, despotická, a diktátorská jako ta předešlá.

Billy

Výňatek z 538. oficiálního kontaktního rozhovoru ze soboty, 7. dubna 2012

Billy ... Ale něco jiného: Napsal nám Achim Wolf a tázal se, zdali bys něco neřekl o tom, jak máme vlastně rozumět skutečné demokracii. Otázku položil na základě kontaktního rozhovoru, v němž jsme spolu tuto tematiku nakousli. Krom toho jsi mi přece soukromě zmínil, že bys o tom jednou trochu podrobněji pohovořil, na což se ale mezitím opět pozapomnělo. Teď by ale zajímalo i mě, co k tomu můžeš uvést.

Achim napsal následující: ... (viz čtenářský dopis, strana 6)

Achim

Ptaah Na to jsem již vskutku nepomyslel, avšak svému slibu rád dostojím. Zároveň však musím jasně a zřetelně podotknout, že to celé vychází výhradně a pouze z toho, jak demokracii chápeme my Plejaren, a nemá to nic společného s tím, jak demokracii chápou pozemské národy. Účelem těchto vysvětlení není to, abys byl podezříván, že jsi politicky aktivní a že chceš

díky těmto výkladům ve Švýcarsku něčeho dosáhnout. Pokud by však takovéto podezření i přesto bylo vzneseno, pak by se jednalo o lež a pomluvu. To, co v tomto ohledu vysvětlím, nesmí nikdy býti vyloženo tak, že z toho na Zemi mají vzejít intriky ve prospěch politických a státních převratů. Mé výklady budou znázorňovat čistě jen to, jakým způsobem existuje naše demokracie v planetárním a státním hledisku a jak je praktikována. K tomu musím též uvést, že svá vysvětlení musím omezit na jediný rozhovor, jelikož vše je příliš rozsáhlé, takže bych o tom musel hovořit a objasňovat vše několikrát. To by však vedlo zřejmě příliš daleko, takže toto rozsáhlé téma demokracie, jak ji chápeme a vykonáváme, musím vysvětlit takto krátce, leč přesto dostatečně podrobně, aby vyvstal jasný obraz.

Billy Je dobré zmínit, že z toho nemají vyplynout žádná politicky ani státně motivovaná revoluční opatření, neboť musí být pochopeno, že tvé výklady pouze reprodukují to, co u vás jako demokracie platí a existuje. To celé tedy nemá a nesmí být žádným návodem k tomu, aby z toho na Zemi v jakémkoli státě vzešly snahy o politický převrat. V tomto ohledu se také domnívám – alespoň podle toho, co o přístupu k demokracii vás Plejaren vím –, že vaše pochopení demokracie se v současnosti i bližší budoucnosti na Zemi jen stěží v nějakém státě může uskutečnit. Proto se tedy také ohrazuji proti možným obviněním, že se politicky angažuji a že se nějakým způsobem pokouším propagovat něco ve smyslu demokracie, kterou zde vysvětlím.

Ptaah Takový je smysl mých slov. Má vysvětlení slouží jen a pouze k objasnění toho, v jakém pochopení a stavu demokracie žijeme my Plejaren. Mají-li s ohledem na pravou demokracii vyplynout rozhodující obraty a přeměny k lepšímu, pak to předpokládá v celých národech hluboce motivované, záměrné a absolutně pokojné a postupné účelné změny. Při nich nikdy nesmí docházet k žádným povstáním, nelogickému násilí ani nátlaku, a to ani ze strany lidu, ani ze strany žádných uskupení, vlád, partají, vojska, bezpečnostních sil atd.

Billy Vše tedy musí vycházet z absolutně mírové vůle všeho lidu a nesmí to vést k násilí, nátlaku a především samozřejmě ani k teroristickým činům.

Ptaah Demokracie vyžaduje, aby všechny strany, tedy jak vládnoucí a partaje, tak i lid, ke všemu přistoupili a všechno přetvořili a vykonali jednotně a pokojně tak, aby se žádná strana nedopouštěla násilí, nátlaku ani odvetných opatření. Pravá demokracie musí být tedy již od samého základu vybudována bez násilí a nátlaku atd., takže se žádná strana v žádném ohledu nesmí dopouštět jakýchkoli násilných či donucovacích činů nebo odplatných opatření. K vysvětlení toho, co my Plejaren rozumíme pod pojmem demokracie, chci uvést následující:

Pravá demokracie byla u nás Plejaren mezi všemi národy jednotně zavedena před asi 52 000 lety, z čehož od té doby vyplynul též trvalý mír a obsáhlá svoboda. To nastalo tak, že všechny nedemokratické formy vlády a jejich způsoby jednání byly zapovězeny. To také mezi všemi národy vedlo ke konečnému míru, takže od té doby žijeme my Plejaren v pravém míru a skutečné svobodě. Národy samé totiž chtějí mír a svobodu, nikoli však válku, despocii ani diktaturu. Války, despocii, diktaturu a tyranii všeho druhu provozují v každém případě vždy panovníci, partaje, parlamenty, vojáci a tajné služby atd., jakož i vládnoucí a jejich zastánci a přívrženci, nikdy však samotné národy, neboť ty jsou v zásadě proti válkám, proti nepokojům a nesvobodě atd. To celé vycházelo z poznání, že formy vlády založené na parlamentech a politických stranách anebo na despocii, diktatuře a republikách atd. odporují jakékoli skutečné demokracii a představují podvod na národech, protože ty jsou podváděny nesplnitelnými sliby, propagandou a lžemi atd. Naši předkové tedy vycházeli z toho – a to se zachovalo dodnes a formu naší pravé demokracie to potvrzuje –, že národy, musejí-li na základě vlastní

zodpovědnosti samy o něčem rozhodovat, mají uplatňovat své vlastní skutečné a neovlivněné mínění. Oproti tomu tam, kde nepůsobí národem zvolení vůdci lidu, nýbrž všelijaké formy vlády a partaje (které podle okolností propagandou, kupováním a falšování hlasů anebo násilím a nátlakem atd. ovlivňují volby), nejsou činěna žádná vlastní osobní ani svobodná rozhodnutí. Má-li se tedy v nějakých záležitostech volit a voliči uvádějí své ano či ne, pak svůj hlas zpravidla neodevzdávají na základě svého vlastního názoru, ale na základě názoru ovlivněného propagandou, násilím anebo vynuceného koupí. To ale znamená, že pravá demokracie a pochopení pro ni jsou již v zárodku potlačeny, jelikož je dovoleno pouze být a hlasovat pro nebo proti nějaké věci, aniž by mohl člověk zodpovědně vyjádřit, otevřeně tematizovat a rozvážit si své vlastní mínění. Z tohoto důvodu se žádní voliči nemohou osobně konfrontovat s názory jednotlivých občanů, což však v pravé demokracii naopak musí být veřejně zaručeno. Pokud se však jen provozuje propaganda a otevřené projednávání věcí se nekoná – takže všichni občané, kteří k tomu mají co říci, nejsou vyslyšeni –, pak je to tak či tak diktát, a to ze strany vládnoucích, parlamentů i partají. Tímto způsobem je národům dovoleno jen účastnit se volby svým ano či ne, aniž by k tomu mohly osobně a přímo vyjádřit své mínění, vinou čehož nemohou odevzdání svého hlasu zdůvodnit. V pravé demokracii však každá osoba povoláná k volbě musí mít možnost na kladnou či zápornou volbu vyjádřit svůj názor a musí mít tedy možnost zřetelně projevit, jaké je její nazírání, mínění, touha či důvod přijetí či odmítnutí hlasovaného návrhu.

Všechny formy vlády, postrádající vlastní a výhradně celým národem volené lidové zastoupení, jsou charakteristické tím, že záležitosti, o nichž se koná volba, předem určují výhradně vládní síly a partaje, a to lhostejno v jakém ohledu a o jakých záležitostech se má hlasovat. Jednotlivý občan libovolného národa k tomu nemůže nic říci, což neznamená nic více a nic méně než tyranský a diktátorský systém, pod pláštěm údajné demokracie. Velkým problémem je v každém případě vždy forma vlády tohoto typu a všechny její nástroje, které pravou demokracii znemožňují. Takovéto formy vlády však ve všech národech, vrstvách lidu a především samozřejmě i v politických stranách, parlamentech, vládních kruzích a mezi samotnými jednotlivci tak či tak vyvolávají více či méně závažné konflikty. To dokazuje, že metody této volby a takovýchto »lidových usnesení« jsou bezcenné a vedou v každém případě a vždy k selhání pravé demokracie. Takováto politika úspěšně zakrývá všechny zárodky skutečného řešení všech problémů, stejně jako zakrývá i faktum, že jakákoli forma vládního nástroje je zcela chybná a musí být nahrazena pravým lidovým vůdcovstvím a demokracií. Jsou-li nastoleny vládní nástroje a neexistuje-li pravá demokracie ani národy samými zvolení lidoví vůdci, pak vlády ustavičně a nezadržitelně vyvolávají konflikty, jelikož reprezentují jen tu stranu společnosti, která při těchto partajích, třídách, sektách, panovnících a členech vlád vždy stojí a odevzdává v jejich smyslu při volbách svůj hlas. Formy vlády všeho druhu, ať zčásti dobré anebo špatné, nikdy nerepresentují národy a ani nejednají a nehovoří jejich jménem, jelikož jednají a hovoří jen na základě svých vlastních plánů a přání atd. Toto jsme u nás Plejaren rozpoznali v nehlubší podstatě, tedy že reprezentovat národy nikdy nemohou žádné formy vlády, nýbrž mohou existovat jen národy samými určená lidová zastoupení. Toto poznání využili naši předci k tomu, aby vybudovali pravou a všechny národy zahrnující demokracii. Demokratické je pouze lidové zastoupení pro lid, zatímco reprezentace se rovná podvodu. Jen díky tomu, že naši předkové tuto skutečnosti rozpoznali, mohli uvést v život nástroj demokracie a vyřešit všechny problémy, které v národech ustavičně vyvolávaly nespokojenost, nepokoje, nesvobodu a nezřídka i povstání, revoluce, války a nehoráznou destrukci. Tak na našich světech vznikly a byly uskutečněny všezahrnující lidové demokracie, které všem despotickým a diktátorským formám vlády a vládnoucím atd. učinily přítrž a veškerou moc

poskytly už jen úhrnem všem národům, přičemž tuto moc realizovali zvolení lidoví vůdci. To se podle pojetí pozemského člověka osvědčilo již před více než 52 000 lety, takže od té doby už nikdy nevznikly povstání, revoluce, nespokojenost národů a ani žádné malé či velké války. Tímto způsobem našli naši vzdálení předci celkově na všech našich světech definitivní řešení všech politických problémů a ukázali všem národům cestu, jak se vymanit z působení diktátorských panovníků a vládnoucích a vstoupit do pravé demokracie, která se zakládá výhradně na obsáhlé moci národa bez reprezentantů a místo zastupujících činitelů. Pravá demokracie musí být nastolena proveditelnou, systematickou a přímou formou ryziho rozhodování lidu a zvoleného lidového vedení a musí se distancovat od všech forem vlády, jež jsou zcela nedemokratické nebo jen zčásti demokratické.

Pravá demokracie je problémem celého lidstva a musí platit nejen v politice, ale i ve všech kruzích rodin, přátel, známých a v každém společenství libovolného druhu. Od těch dob, co existují lidská společenství, však v tomto směru vždy panovaly velké a velmi závažné problémy, především proto, že lidé pojem demokracie posuzují zcela chybně a nechápou jej v jeho pravdivém smyslu. Každé lidstvo, které se ještě nezačlenilo do pravé demokracie, je tedy s ohledem na správný, pokojný, svobodný a harmonický způsob soužití vystaveno neustálým problémům a mnohačetným rizikům, která není schopno zvládnout. Fakt, že nikdo z lidí ani národů skutečné demokracii nerozumí, způsobuje nejvážnější důsledky, jež zpravidla ústí v rozepře a hádky mezi jednotlivci a jež mezi národy a státy vyúsťují ve války a teror. Z toho důvodu není nikterak možné pravou demokracii nastolit, a to v neposlední řadě i proto, že se do toho vměšují náboženství a jejich víry, z nichž vzniká nenávist vůči jinak věřícím lidem a tím i terorismus. To nezasahuje jen rodiny, přátelství a kruhy známých, ale i malá a velká společenství a národy, což jakoukoliv demokracii dusí již v zárodku, dříve než ze sebe může vydat být jen jediné semínko nebo jej dovést k rozkvětu.

Je-li vše vystavěno na vládě a moci, nemůže z žádného systému rodin, přátelství, společenství a politiky vzejít žádná pravá demokracie. Panuje-li v nějaké rodině, kruhu známých a přátel, společenství, národu, státu a jeho organizacích atd. vláda, moc a hierarchie, pak je obsáhlá a pravá demokracie naprosto nemožná. Současně nehraje vůbec roli, je-li ona vláda, hierarchie či moc vykonávána mírně či násilně, stejně jako je zcela podružné, zdali tyto formy moci vykonávají hlavy rodiny, vůdcové společenství, představení, mocní států, náboženství, sekty, jednotlivci anebo politické strany atd. Výsledek je stále týž: Zvítězí vždy ti, kteří vykonávají vládu, a tedy i moc hierarchie. A z toho důvodu, že tento nástroj vládnutí může být uplatněn, utrpí porážku všichni ti, kteří jsou této moci podřízeni a podléhají jí. Tím ovšem utrpí porážku i demokracie, neboť ta je zničena již v samotném základu, dříve než se může být jen nepatrně utvořit.

Jsou-li rodiny, přátelství, kruhy známých, národy či státy vedeny a spravovány vládou, hierarchií a mocí, pak vždy platí právo silnějšího, vládnoucího a mocného, což však vpravdě ztělesňuje diktaturu. To platí i tehdy, je-li v politice nastolen stranický systém, v němž je jeho členům předepisováno, pro co nebo proti čemu mají hlasovat, neboť ani to nepředstavuje žádnou demokracii, nýbrž stranickou diktaturu. Je-li veden politický boj ve stranickém slova smyslu, pak vyhrávají ti, kdo toho nejvíce naslibují, aniž by to však mohli dodržet, takže to celé není nic více než šalba a faleš. Takovýto stranický boj je zpravidla veden pod pláštěm demokracie, což je ale ve skutečnosti hanebná lež a intrika, jelikož se jedná o diktátorskou machinaci a stranickou diktaturu. Pokud ve státě neexistuje a nepřevládá pravá a skutečná demokracie, pak platí toto pravidlo i v rodinách, každém společenství, jakož i v každém kruhu známých a přátel. To ale značí, že je-li třeba o něčem rozhodnout, nemůže se jednotlivc

demokraticky a svobodně rozhodnout podle svého vlastního názoru a mínění, jelikož mu nástroj vlády předem určuje, jak a pro co se má vyslovit a jak by měl jednat. Je mu tedy uloženo, aby se zachoval podle předlohy a hlasoval a choval se tak, jak mu to předpis povinně ukládá. To ale není nic více a nic méně než diktatura, která se velmi rychle zvrhává v despotická opatření proti těm, kteří se jim předloženými záležitostmi neřídí. Tak je tomu v rodinách, kruzích přátel a známých, ale i ve společenstvích, národech a státech, což nutně vyvolává konflikty. Současně je třeba si povšimnout, že to vše v zásadě řídí a vytvářejí vždy jen všichni ti, kteří vládou a vykonávají moc, tedy právě ti, kteří vedou rodiny, přátele, známé či společenství, jakož i ti, kteří reprezentují politické strany, třídy, národy a státy. Lidé vládnoucí, mocní a hierarchičtí drží všude v rukou moc, díky čemuž mohou ovládat většinu jim poddaných a na nich závislých lidí, zatímco menšiny, které jsou proti jejich moci, vládě, plánům a machinacím, bývají potlačeny a musejí se jim podřít. V kruzích rodin, přátel a známých, ve společenstvích, národech a státech je tedy praktikována jakási forma despotie a diktatury, avšak pravá a skutečná demokracie se nerozvíjí. Tam, kde moc vládnutí, určování a hierarchie, a tedy i rozhodující slovo mají partaje, představení, členové rodiny nebo vůdcové atd., tam ani při nejlepší vůli nikdy nelze hovořit o demokracii. V nejlepším případě lze možná hovořit o částečné demokracii, při níž mají příslušníci rodiny, přátelé, známí, členové společenství či národy v určitých záležitostech právo spolurozhodovat, avšak celkově vzato jsou z těch nejdůležitějších rozhodnutí vyloučeni. V takovýchto dílčích demokraciích si lidé panující, mocní, hierarchičtí či vládnoucí vyhražují diktátorské právo zbavit »spodinu« jakéhokoli práva rozhodovat a jisté záležitosti projednávat a rozhodovat svémocně. Tito vládnoucí, mocní a hierarchičtí lidé se přitom nezřídka cítí povýšeně a zastávají mylný názor, že jednak je jejich »spodina« příliš hloupá a nerozumná a jednak musejí být vinou nedostatku času atd. učiněna rychlá rozhodnutí, která nedovolují si nejprve vyžádat názor »spodiny«. Tato křiklavá povýšenost panuje zpravidla již odedávna ve všech lidech panujících, mocných, hierarchických a vládnoucích, kteří o pravé a skutečné demokracii nemají ani ponětí a kteří považují za zastaralé ve vědomí všechny ty, jimž stojí v čele. Domnívají se tedy, že myslí a jednají správně a zastupují lichý názor, že celé jejich chybné pojetí, myšlení a diktátorské jednání je demokratické. Ve skutečnosti však pod touto rouškou falešné demokracie vládne vyzrálá diktatura. Toto je realita všech vládnoucích, hierarchických a mocí určených systémů v rodinách, kruzích známých a přátel, ve společenstvích, organizacích, společenských třídách, národech, státech a politice. V zásadě se jedná o ryze despoticke či diktátorské systémy, které se pod záminkou pravé demokracie této demokracii směřují do tváře.

V pravé demokracii je to pouze celý národ, kdo má oprávnění určovat vhodné a směrodatné osoby, které pak jako vůdčí síly zastupují jeho svrchovanou vůli. Takovíto zástupci lidu nejsou samostatní vládnoucí, panovníci ani mocní, ale pouze realizátoři tužeb a vůle lidu, který rozhoduje sám úplně o všem, co je třeba učinit a jak má být cosi utvořeno či k něčemu přistoupeno. Sebeurčující vládnoucí, mocní a jiní sebeurčující vykonavatelé úřadu – kteří musejí nezbytně vyřizovat všechny vznikající úřední obchody a musejí plnit své povinnosti jen podle práva a zákona – nesmějí být v pravé demokracii trpěni, stejně jako ani partaje, jiné organizace, senáty, parlamenty a podobně, neboť ty nereprezentují vůli lidu, ale jen svou vlastní, kterou účelnými zákony chrání. Už jen to vede k tomu, že se vládnoucí – neboť o ty se jedná – pomocí patřičných zákonů činí nedotknutelnými a mohou se beztrestně povýšit nad vůli a faktor lidu. Už jen z toho důvodu jsou parlamentní vlády libovolného typu falešné a klamné, neboť odporují pravému smyslu svobodné a obsáhlé demokracie, v níž má právě ve všech záležitostech obsáhle rozhodovat a vše určovat pouze sám lid. Má-li být parlament obsáhle demokratický, pak smí výhradně a pouze realizovat jen pevnou vůli lidu, a to aniž by směl

činit vlastní rozhodnutí, přidávat všelijaké dodatky či cokoli pozměňovat. Vyplynou-li nějaká lidová hlasování, pak musejí být v demokracii naplánována v takovém časovém horizontu, aby se mohl celý národ v dané záležitosti o všem pozitivním i negativním obsáhle informovat. To musí probíhat tak, aniž by partaje či parlamenty atd. směly ovlivňovat rozhodování jednotlivých občanů propagandou a reklamou, takže se každý rozhoduje pro nebo proti na základě vlastního uvážení, rozumu, chápavosti a zodpovědnosti. Národem samým zvolení zástupci lidu smějí jednat seburčujícím způsobem jen v absolutně krizových a nouzových situacích, avšak také jen společně s národem předem zvoleným odborným grémiem sedmi osob, které je pro všechny případy nutno ustavit a jmenovat již současně se jmenováním sedmičlenného lidového zastoupení, aby bylo v krizových a nouzových případech přítomno a schopno poskytovat rady. Tak tomu ale v parlamentech není, a právě tak ani v samostatně rozhodujících vládách, partajích, senátech a jiných vládních organizacích, takže se vše praktikuje nedemokraticky a lid je podváděn a vyloučen z mnohých rozhodnutí. Opravdová demokracie znamená, že moc má pouze lid a že tato moc přísluší pouze jemu, a proto nesmějí žádné politické strany, panovníci, mocní, hierarchičtí ani jiní vládní činitelé o ničem samostatně rozhodovat či být jen provozovat propagandu svých nápadů. Musí-li lid rozhodnout o nějakých záležitostech a faktech atd., pak musí být pouze informován o skutečném stavu věcí a o kladech a záporech té které záležitosti, načež se musí každý jednat na základě svobodného rozmyslu, rozumu a chápavosti, bez vnějšího vlivu propagandy. Jakákoliv jiná forma, jako existence nějaké politické strany, senátu, vlády či parlamentu atd., znamená, že tyto orgány nakonec usnesení vytváří a uskutečňují samy, a to bez přítomnosti národa, který nemůže nic přímo ovlivnit. Pravá demokracie však vypadá jinak, neboť ta může existovat jen na základě přímé účasti a rozhodování lidu, nikoli však z vlivu vládnoucích, panovníků, státních mocnářů, politických stran, parlamentů, senátů či jiných stejným způsobem jednajících organizací atd. Všechny tyto formy nepředstavují nic více a nic méně než zákeřné a těmito vládními formami samými legalizované mocenské nástroje a nedemokratické intriky, na jejichž základě lze vyloučením národa a vzdor jeho vůli a možnostem rozhodovat a jednat, aniž by dotyční zodpovědní vládnoucí byli voláni k odpovědnosti. Tak mohou vyvolávat i války nebo určovat trest smrti atd., stejně jako mohou učinit i bezpočet jiných chybných věcí, aniž by proti tomu mohl národ hlasovat nebo cokoli podniknout. Toto je však diktátorská zvučle vykonávána neomezeným a nezřídkou despotickým násilím, která je jakékoli skutečné demokracie daleka. Národu tedy nezbyvá nic jiného – pokud nechce být pochopy zástupců moci nějak potrestán –, než se s reptáním do všeho zapojit. Vládne-li částečná demokracie, při níž má národ v jistých a často jen nedůležitých záležitostech právo spolurozhodovat, např. ve volbách, pak to není nic více a nic méně než jen vnějšková rádobý demokracie, kterou se mylně předstírá demokracie pravá. V takovémto případě nezbyvá národu nic jiného, než se z donucení podvolit a tento falešně demokratický způsob jednání tolerovat.

Despotové a diktátoři se zpravidla sami povyšují do pozice neomezené moci nad národem, zatímco tam, kde existuje parlament atd., je tento jmenován nějakou politickou stranou či stranickou koalicí anebo jimi ovlivněnými voliči. Přitom mohou hrát roli i jiné metody, avšak konečný efekt je týž: Jmenováním parlamentu atd. vzniká nedemokratická či částečně demokratická forma vlády, která se s pravou demokracií nikdy nedá srovnat. Lid se tedy nemůže rozhodovat pro nebo proti nějaké věci na základě svého vlastního uvážení, rozumu a chápavosti, protože jej politické strany a parlament atd. ovlivňují a štěpí propagandou a reklamou. Tím tedy nastává situace, že jednotlivý občan národa neříká v nějaké záležitosti své ano či ne na základě vlastního uvážení, vůle či rozhodnutí, ale hlasuje a jedná jen podle vůle partají a

parlamentu atd. Tím je tedy dáno, že o záležitostech, blahu a osudu národa nerozhoduje tento národ, ale jen jeden člověk nebo několik málo lidí, kterým byl dán do rukou mocenský nástroj vlády, ačkoliv by tito lidé museli v zásadě jen vykonávat vůli lidu a tuto vůli ve všech ohledech reprezentovat. To ale znamená, že politické strany a vládnoucí nejsou vůbec blízko lidu, jelikož zastupují jen své vlastní zájmy a prosazují je mocí, násilím a nátlakem. Následkem toho, že mezi partajemi, vládnoucími, panovníky, státními mocnáři, despoty, diktátory, režimy a národem neexistuje žádné organizační spojení, resp. takové spojení není ze strany mocných vytvořeno, nemůže žádná demokracie vzniknout a vládnoucí ani nejsou schopni lid reprezentovat. Pravá demokracie však vyžaduje pravý opak, totiž aby vystoupili do popředí vůdci lidu, kteří mohou a smějí být povoláni, resp. zvoleni pouze lidem a kteří budou reprezentovat pouze jeho vůli a budou s ním také v přímém kontaktu. Toto si žádá pravá demokracie, nikoli však aby byl lid od svých reprezentantů, resp. lidových vůdců izolován, jak je tomu u všech nedemokratických forem vlády, v jejichž případě se lid k žádným obchodům státu a lidového vedení nemůže nikterak vyjadřovat, anebo jen málo. Nedemokratická forma vlády tedy znamená, že je lid zcela anebo v částečných demokraciích zčásti izolován od práva rozhodovat o vládních obchodech, přičemž je vládnoucím přiznána imunita, díky níž mají ve veškerém svém konání zcela anebo částečně volnou ruku. To jsou však nedemokratická práva, která jsou obsáhle přiznána jen vládnoucím, nikoli však jednotlivcům z národa, resp. národu samotnému. Tímto způsobem jsou nedemokratické formy vlády nástrojem k vykořisťování národa, jakož i k osvojení moci nad ním, přičemž je národu pod hrozbou trestu zakázáno jakékoli právo se proti tomu bránit.

Skutečnost je tato: Pokud z usnesení parlamentů a politických stran anebo z intrik jiných mocenských orgánů vzejdou patřičná rozhodnutí a volby atd. s výsledkem, z něž namísto demokratického, lidem určeného lidového zastoupení vyjde nějaká forma vlády, jako parlament či jiná zcela libovolná forma vládnutí, pak tím nevzniká žádná pravá reprezentace národa ani vůle lidu, nýbrž princip nedemokratické vlády nad lidem. Tímto způsobem jsou parlament, politické strany či jiné mocenské orgány těmi skutečnými držiteli moci nad lidem, kteří zastupují jen své vlastní principy a vše, co si přejí. Tímto způsobem reprezentují samy sebe a nikoliv národ, tudíž jsou ve státě sebou samými jmenovanou vlastní exekutivou, resp. výkonnou mocí. To platí jak pro politické strany a parlament, tak pro všechny vládnoucí, mocné státy, despoty a diktátory atd. všeho druhu, neboť ti všichni nerepresentují národ, ale jen sebe samé a své vlastní zájmy. Jedná-li se o partaje a parlamenty atd., pak se tyto zpravidla sdružují v koaliciích, ve sdruženích za účelem prosazení společných zájmů a cílů. Tím vzniká moc spojenectví, z níž je lid vyloučen, takže se v takovémto systému stává obětí vládnoucích, kteří mávají žezlem a pouze nedemokraticky vládnou v parlamentech, politických stranách či jako diktátoři atd., přičemž ze své vlády vlastní vůli lidu vylučují a buď se na ni neptají vůbec, anebo jen zčásti. Nastane-li tento případ, je lid vykořisťován a podváděn, a to nezávisle na tom, jaká forma vlády se uplatňuje. Tomu všemu lze zabránit jen pravdivou demokracií, neboť jen ta staví na ryzí vůli lidu a je natolik trvalá, že z ní také pro jednotlivce i úhrnem pro všechny národy vychází opravdový mír a skutečná svoboda. Pravá demokracie tedy rozhoduje i o tom, že může zavládnout mír, nikoli však válka z nenávisti, pomsty, odplaty, náboženského zaslepení, rasismu a hamižnosti atd. Všechny formy vlády, které nevykazují pravou formu demokracie, jsou systémy nespokojenosti, rozštěpenosti a ohlupování národů, v nichž jsou lidé lžemi a pomluvami propagandy přemlouváni a klamáni, v důsledku čehož je také při volbách možné koupit či zfalšovat hlasy. Při tom je také třeba si povšimnout toho, že při takovýchto volbách zpravidla mohou rozvíjet svou moc a být zvoleny jen ty osoby, které mají dostatek finančních prostředků, aby vedly a vyhrávaly rozsáhlé volební boje, zatímco osoby

finančně slabé či nedůrazné ve způsobu svého vyjadřování nemají žádnou šanci proniknout do vládního úřadu.

To tedy odpovídá tomu, jak my Plejaren rozumíme a praktikujeme demokracii. K tomu by bylo možné říci ještě mnohem více, leč výše uvedené by mělo k porozumění správné formě demokracie postačovat.

Billy Děkuji. Vlastně bych chtěl k tomu ještě něco poznamenat a také se na něco zeptat.

Ptaah To přirozeně můžeš.

Billy EU, resp. Evropská unie, nevykazuje, pokud vím, žádné demokratické rysy, že?

Ptaah Evropská unie je organizace nepřátelská vůči hospodářství a národům a vedou ji pouze mocní států, resp. vládnoucí členských států. Není ničím více a ničím méně než národy a jejich práva potlačující moderní diktaturou bez jakýchkoli demokratických zákonů, ustanovení a směrnic atd.

Billy To vidím také tak, stejně jako velmi mnoho ostatních. Pozorujeme-li dnešní formy vlády, přinejmenším v těch státech, ve kterých už nevládnou žádné diktatury, tak se v porovnání s minulostí – kdy panovníci, mocní států, králové, prokurátoři, správcové, dobyvatelé, císaři, despotové a diktátoři atd. ještě zacházeli s lidmi jako s podřadnou veteší a porobovali je, zotročovali, vykořisťovali, týrali a dělali z nich nevolníky – mnohé zlepšilo. Ve všech dobách sice vystupovali svobodně myslící lidé, jako velcí myslitelé, spisovatelé, mudrci, prorokové, světonápravci a filozofové atd., kteří demokratické formy vymýšleli a požadovali, ale ti byli mocnými států seřváni, vsazeni do žaláře, mučeni, vražděni a umlčeni. V dřívější a velmi nedůstojné době pošlapávaných lidských práv bylo odedávna přání a touha lidí po skutečné svobodě, míru, harmonii, demokratických lidových právech a demokratickém vedení lidu zlým násilím potlačeno v zárodku. Tak tomu bylo přesto, že národy od svých zlých, brutálních a lidským životem pohrdajících panovníků stále znovu toužebně očekávali lidskost. To byl však nesmyslný podnik, neboť takováto přání panovníci zpravidla nejen odmítali, ale trestali je mučením a smrtí. Doba však pokročila a s ní i vůle lidu po svobodě, míru a právu atd., v důsledku čehož národy povstaly proti svým despotům, diktátorům a jiným panovníkům a vládnoucím a svedly těžké boje, aby dosáhly všeho toho, v co doufaly a co si přály. Z toho vzešly útvary jako republiky atd., avšak ani ty nebyly v plném rozsahu skutečně demokratické, nýbrž jen zčásti demokratické, což se zachovalo až do dnešní doby, takže to vše ještě lze rozpracovat až do úplné demokracie. Skutečně, z dnešních dosud ne zcela demokratizovaných systémů vlády vychází najevo, že v porovnání s masou národů reprezentuje a vládne těmto národům jen několik málo státních mocnářů, totiž právě namísto toho, aby si tyto národy vládly samy. Uvažují-li o přímé demokracii vás Plejaren, v níž rozhodují pouze vaše národy a žádní vládnoucí, pak je nutno podotknout, že na Zemi existují v nejlepší případě jen dílčí demokracie, avšak žádné demokracie přímé. To ale znamená, že národy, u nichž existují částečné demokracie, nemohou ve všech záležitostech samy rozhodovat, jelikož parlamenty, senáty, vládnoucí a jejich politické strany mohou v jistých ohledech rozhodovat a jednat svémocně. To však odporuje přímé demokracii, kterou jsi sám vysvětlil a která existuje u vás Plejaren. Jakákoliv forma částečné demokracie je tudíž nedostatečná a lze ji dále budovat, neboť představuje zastaralý model a překonané zkušenosti právě tak jako ony staré despotické, diktátorské a jiné proti národu zaměřené formy panovnictví a vlád. Jen tehdy, patří-li moc v plném rozsahu národu, lze hovořit o přímé demokracii v celém rozsahu. Posuzují-li správně všechno, co jsi vysvětlil a co mi uvedl už i tvůj otec Sfath, pak ony staré despotické, tyranské a diktátorské formy vlády existují v jistých částečně demokratických státech i nadá-

le, přinejmenším v těch, ve kterých v různých ohledech nerozhoduje o určovaných, vedených a vykonávaných záležitostech jen a pouze moc národa, ale zčásti právě vládoucí.

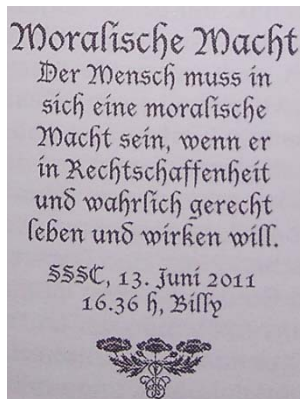
Ptaah To je správně.

Billy K tomu, co jsem výše uvedl, musí být ale ještě jednou zcela jednoznačně řečeno, že se odvolávám jen na vaše chápání demokracie a na to, co jsi vysvětlil a co uvedl už i Sfath. Vztahuje se to ale i na to, co se na Zemi dříve událo a co se děje i dnes. Z mé strany se nechci žádným způsobem vměšovat do politiky, a to ani v mé vlasti Švýcarsku, protože má slova nemají být ničím více a ničím méně než jen vysvětlením toho, jak demokracii rozumíte a praktikujete vy Plejaren, totiž právě na základě tvých výkladů a dřívějších výkladů tvého otce. Má řeč se však, jak jsem již objasnil, vztahuje i na to, co se na Zemi dělo dřív a co se na ní děje dnes.

Ptaah To je jasné a zřetelné, a pokud se i přesto nějaké osoby opovází tě s ohledem na výše řečené osočovat z politických či revolučních myšlenek a buřičských řečí atd., pak to učiní z holé zlovolnosti lhaním a očerňováním tvé osoby, tvého myšlenkového bohatství a postoje.

Billy To je dobře řečeno, neboť mi není nic vzdálenější, než se angažovat v politice či nějakých převratech, a to ani v mé domovině ve Švýcarsku, ani nikde jinde v nějaké cizí zemi. Krom toho jsme přece o tom všem hovořili jen proto, že se o to Achim Wolf zajímá a že jsem i já chtěl o demokracii vás Plejaren vědět něco víc.

(Výňatek z mimořádného FIGU bulletinu č. 67, květen 2012)

Morální moc

**Člověk v sobě musí být
morální mocností,
pokud chce v poctivosti
a opravdu spravedlivě
žít a působit.**

**SSSC, 13. června 2011
16:36 hod, Billy**

KÁNON 32

Výňatek z OM

57. Ein Feind im eigenen Lager kennt alles, die Blößen und empfindlichen Stellen und die Stärken und Schwächen, so versengt er alles von innen, wie das Feuer das dürre Holz.

58. Durch das Niederfallen und Sichtsammeln einzelner Wassertropfen in einem Krüge füllt er sich langsam; dasselbe Gesetz gilt für den Lernenden der Wahrheit und Weisheit und des Wissens.

59. Dem Geborenen ist der Tod gewiss und den Gestorbenen die Wiedergeburt, darum soll sich der Mensch über eine unvermeidliche Sache nicht betrüben.

Erklärung:

Mit Wiedergeburt ist die Reinkarnation des Geistes resp. der Geistform angesprochen, während die Persönlichkeit vollständig vergeht in neutraler Energie, woraus eine völlig neue Persönlichkeit entsteht, die zusammen mit der Wiedergeburt der Geistform inkarniert resp. geboren wird.

60. Wem sein Leben lieb ist, der meide schon von ferne ein Haus, in dem beständig grundloser Streit herrscht.

61. Wer nicht auf Böses und nicht auf Rache sinnt, selbst wenn er geschlagen, mit scharfen Waffen zerfleischt, beschimpft oder verleumdet oder beraubt wurde, der ist wahrlich weise, bescheiden und gerecht.

62. Falsche Freundschaft und falsche Zuneigung bestehen jeweils so lange, als Gaben gereicht werden, gleich dem Kalb, das so lange bei der Kuh bleibt und sie dann verlässt, wenn die Milch versiegt.

63. Der Verstand des Weisen ist scharf, aber nicht verletzend; seine Taten milde, aber Ehrfurcht (Ehrung, Ehrerbietung, Ehrwürdigung, Ehrwürdigkeit) gebietend; sein Bewusstsein nicht versengend, aber doch glühend; und er ist beredt und hart im Reden, aber seine Rede bleibt treu.

57. Nepřítel ve vlastním táboře zná vše: slabá i zranitelná místa, silné stránky i slabiny, takže všechno sžírání zevnitř tak jako oheň suché dřevo.

58. Padáním a sbíráním jednotlivých kapek vody se pomalu vědro naplní; stejný zákon platí pro učícího se pravdě, moudrosti a vědění.

59. Narozený má jistou smrt a zemřelý znovuzrození, proto se člověk nemá rmoutit nad nevyhnutelnou věcí.

Vysvětlení:

Znovuzrozením je míněna reinkarnace ducha, resp. formy ducha, zatímco osobnost zcela zanikne v neutrální energii, z níž vzniká zcela nová osobnost, která se inkarnuje, resp. rodí společně se znovuzrozením formy ducha.

60. Komu je život milý, ten nechť se již zdaleka vyhne domu, kde neustále vládne bezdůvodný svár.

61. Kdo nepomýšlí na zlo ani odplatu ani poté, co byl zbit, rozdrásán ostrými zbraněmi, zlořečen, pomluven nebo oloupen, ten je věru moudrý, skromný a spravedlivý.

62. Falešná přátelství a falešná náklonnost trvají vždy právě tak dlouho, dokud se dávají dary – toť podobno telátku, které tak dlouho zůstává u krávy, dokud nedojde mléko, načež ji opustí.

63. Rozum moudrého je pronikavý, leč nezraňuje, jeho činy jsou shovívavé, leč vyžadují hlubokou úctu (poctu, uctivost, vážnost, důstojnost); jeho vědomí nepálí, leč přesto žhne; i je výřečný a tvrdý mluvou, leč jeho řeč zůstává věrná.

Pokračování příště ...

PŘEDNÁŠKY – FIGU Švýcarsko

PŘEDNÁŠKY 2018

Také v roce 2018 pořádají členové FIGU v sále Centra přednášky na téma Učení ducha atd.:

28. dubna 2018:

Andreas Schubiger

Oč bychom v sobě měli vzbudit zájem a porozumění ...

Aspekty a poznatky o přátelství, soucitu a lásce nám mohou v životě pomoci, pokud si tyto hodnoty prohloubíme.

Patric Chenaux

Konstruktivní způsob myšlení

O konstruktivním způsobu myšlení coby důležitém prostředku, abychom zvládli myšlení vlastní a výzvy každodenního života.

23. června 2018:

Christian Frehner

Učení ducha v každodenním životě, část 5

Použití a praktické příklady.

Erhard Lang

Úvod do numerologie a horoskopie

Film o pomoci v denním životě a o sebepoznání.

25. srpna 2018:

Bernadette Brand

Fundament Nového Věku: Klamné představy a iluze

Následky a dopady chybného myšlení a víry.

Karin Meier

Zátiší / Bezpečí

Zdroj síly.

27. října 2018:

Michael Brügger

Akceptování sebe samotného

Důležitost akceptovat sebe samotného.

Natan Brand

Výchova je vše: Síla namísto moci

Koncept nové autority v kontextu Učení ducha.

Začátek přednášek přesně ve 14:00 hod.

Vstupné: 7 CHF (Sleva vstupného pro členy FIGU po předložení platného průkazu.)

V den sobotních přednášek se v Semjase-Silver-Star-Center koná v 19:00 setkání studijní skupiny, na které jsou srdečně zváni všichni zainteresovaní návštěvníci přednášek.

Základní skupina 49

Překlady a korektury textů z němčiny: FIGU Studiengruppe ČR